

DZIEŃ BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Redaktor przyjmuje
udzielić od godz. 10-12 w por.

Redaktor naczelny i W. dawca: Dr. Adam Brzeg

Konto czekowe P. K. O. Nr. 167.31

Cens numeru
w Bydgoszczy
i na prowincji **gr 20**

Oddział Gdańsk, Staflarben, telefon 21-24 - Gdynia ul. 10 lutego tel. 15-44 - Grudziądz, Staro-Rynkowa 4, tel. 442

Rok II. Bydgoszcz, czwartek 3 grudnia 1931 Nr. 279

Drogi Indyj i Anglii rozchodzą się Negatywny wynik konferencji okrągłego stołu

Londyn, 2. 12. (PAT.). Onegdajsze posiedzenie plenarne konferencji okrągłego stołu trwało do godz. 2-giej w nocy. Chciano bowiem wyczerpać listę mówców, ażeby na dziś pozostawić słowo jedynie Mac Donaldowi. Posiedzenie zakończyło się GROŹBĄ GANDHIEGO, iż podejmie na nowo akcję cywilnego nieposłuszeństwa w razie, gdyby postanowienia rządu brytyjskiego wywołały nowe rozczarowanie.

Na wczorajszym posiedzeniu konferencji okrągłego stołu Mac Donald wygłosił ekspozycję, w której potwierdził m. in. deklarację z dnia 19 stycznia w sprawie statutu dominjalnego Indyj. Premier oświadczył, iż polityka rządu pozostaje nie zmieniona, zaznaczając, że zdaniem rządu, sprawy wojskowe i zagraniczne muszą pozostać narazie zarezerwowane dla wicekróla i podlegać decyzji londyńskiej. Również w dziedzinie finansów pewne ograniczenia są konieczne. Premier podkreślił konieczność uregulowania sprawy mniejszości, zanim sytuacja będzie mogła technicznie być wprowadzona w życie. Federacja Indyj, zbudowana na demokratycznej konstytucji nie może dokonać się w ciągu miesiąca.

Mac Donald podkreślił, iż rząd zdecydowanie jest wprost przeciwnie tymczasowe załatwienie problemów mniejszościowych przez okrojone konstytucji, opartej na schemacie reprezentacji kurialnej mniejszości.

Gandhi, dziękując Mac Donaldowi, jako przewodniczącemu konferencji w imieniu wszystkich delegatów, podkreślił, iż pierwszym jego wrażeniem po wysłuchaniu mowy premiera jest przekonanie, że zarówno DROGI I MAŁY MAC DONALD SIE ROZCHODZĄ. — Była to aluzja do rozczarowania, jakiego oczekuje Gandhi.

Londyn, 2. 12. (PAT.). W wywiadzie prasowym na temat konferencji okrągłego stołu

Święto narodowe Jugosławii

Białogrodz, 2. 12. (PAT.). W całym kraju obchodzono wczoraj uroczyste święto narodowe Jugosławii, będące rocznicą proklamacji zjednoczenia Serbów, Chorwatów i Słowenów.

W Białogrodzie z okazji tego święta wszystkie gmachy publiczne i ulice udekorowane. W uliczkach wszystkich wyznaki odbyły się nabożeństwa. Król i królowa obecni byli na Te Deum, celebrowanym w katedrze białogrodzkiej przez patriarchę w otoczeniu wyższego duchowieństwa. W nabożeństwie uczestniczyli również wszyscy członkowie rządu, korpus dyplomatyczny, wiele wybitnych osobistości oraz licznie zebrana publiczność. Po południu odbyły się kościelne publiczne i zabawy ludowe. Prasa poświęca długie artykuły, omawiając znaczenie rocznicy 1 grudnia i przypominając przy tej okazji rolę, jaką odegrał król Aleksander w dziedzinie zjednoczenia kraju.

Na ratunek Rzeszy spieszą bankierzy amerykańscy

Paryż, 2. 12. (PAT.). Otrzymało tu wiadomości, że szereg główniejszych bankierów amerykańskich opuścił onegdaj Nowy Jork, udając się do Berlina celem wzięcia udziału w konferencji ekspertów finansowych. Konferencja ta została zwołana nagle i ma na celu omówienie zarządzeń, które trzeba będzie przyjąć w stosunku do Niemiec w chwili, kiedy następuje termin płatności krótkoterminowych długów niemieckich, które zostały odroczone dzięki moratorium prezydenta Hoovera.

Gandhi oświadczył, że DEKLARACJA PREMIERA BRYTYJSKIEGO NIE ZASPAKAJA WOLNOŚCIOWYCH ŻĄDAŃ INDYJ. Rozczarowanie jest tem większe, bo rząd brytyjski wybrał właśnie obecną chwilę, aby ogłosić nadzwyczajne pełnomocnictwa, udzielone gubernatorowi Bengalu dla łagodzenia akcji teroru, która doskonale może być opanowana przy pomocy zwykłego prawa, dającego władzom brytyjskim dostateczne prerogatywy. Pełnomoc-

nictwa, ogłoszone w Bengalu, stanowiące w praktyce stan obłężenia, są — jak oświadczył Gandhi — sprzeczne z uroczystym przyrzeczeniem premiera Mac Donalda wobec konferencji.

Gandhi wyraził obawę, że SYTUACJA W INDJACH ZAOSTRY SIĘ DO TEGO STOPNIA, ŻE PO POWROCIE DO INDYJ BĘDZIE ZMUSZONY DO PONÓWNEGO ZASTOSOWANIA TAKTYKI OPORU.

Panika ludności w Anglii może zapanować skutkiem spadku funta

Londyn, 2. 12. (PAT.). Sytuacja funta szterli. zaczyna wywoływać w całym kraju poważne obawy. Wśród szerokiej publiczności spadek funta nie wywołał co prawda dotąd paniki, bowiem dotychczas ceny bardzo mało się podniosły. Ażkolwiek wartość funta w stosunku do kursu złotego parytetu wynosi tylko 2/3, to wartość nabywcza funta w stosunku do funta złotego wynosi wciąż jeszcze 90%. Jednak wśród miarodajnych sfer gospodarczych rośnie obawa, że dalszy spadek funta może pociągnąć za sobą wzrost cen i wówczas wywołać może panikę wśród ludności.

W parlamencie przywódcą radykalnej lewicy Labour Party poseł Maxton wystąpił z

naplym wnioskiem, aby natychmiast przystąpiono do omawiania sytuacji, wynikłej z katastrofalnego spadku funta i stwierdził nieudolność rządu w kierunku opanowania tej sytuacji. Speaker ze względów formalnych wniosek Maxtona uchylił, ale jest on symptomatyczny, bowiem wykazuje, że Labour Party znalazła wygodną odskocznnię w ataku na rząd.

Przy zamknięciu giełdy londyńskiej funt był notowany: dolar 3.29 1/2, franki 84.17, guldeny 8.81, franki szwajc. 16.92 1/2. Funt szterli. spadł więc od wczoraj o 6 punktów, dochodząc do wartości 13 szylingów 6 pensów, czyli do najniższego swego kursu z lutego 1920 r.

Wojna celna Anglii z Niemcami

Rząd Rzeszy odpowie na angielską zwyczajną taryfę kontroleprywatami

Berlin, 2. 12. (PAT.). Według informacji „Börsen Kurier“, rząd Rzeszy w odpowiedzi na podwyżkę angielskiej taryfy celnej zdecydowany jest wydać zarządzenia represyjne, o ile Anglia w toczących się obecnie rokowaniach nie uwzględni życzeń, wysuniętych w tej sprawie przez Niemców. Rząd Rzeszy nie będzie mógł obojętnie przypatrywać się, jak Anglia zamyka swe granice przed importem Niemiec, stanowiącym dziś jedyną pozycję aktywną gospodarki niemieckiej. Niemcy nie mogą sobie pozwolić na bierny bilans handlowy. Represje niemieckie odbiją się przede wszystkim

kiem na wwozie węgla angielskiego do Niemiec. Poza to rząd Rzeszy podwyższy stawki importowe na towary nie objęte klauzulą największego uprzywilejowania w umowach z Anglią. Do rzędu tych towarów zaliczyć należy w pierwszym rzędzie tkaniny wełniane i maszyny do szycia.

Berlin, 2. 12. (PAT.). Ogłoszony dziś został dekret prezydenta Rzeszy, na podstawie którego rząd niemiecki otrzymuje pełnomocnictwa na okres do czasu zebrania się Reichstagu dla zmiany obowiązujących stawek celnych stosownie do potrzeb gospodarczych.

Hitler przeciw hitlerowcom

czy manewr polityczny obliczony na naiwność ludzką?

Berlin, 2. 12. (PAT.). Naczelne kierownictwo partii hitlerowskiej wydało zarządzenie, zawieszające wszystkich czterech przywódców stronnictwa narodowo-socjalistycznego w Hesji, mianowicie dr. Besta, Dawidsona, Stawignone i Wasunga, którzy braли udział w opracowaniu słynnej „proklamacji rewolucyjnej“.

Monachium, 2. 12. (PAT.). Afera nacjonalistycznego dokumentu skonfiskowanego w Darmstacie jest nadal przedmiotem zainteresowania prasy wszystkich odcieni.

Prasa hitlerowska a za nią prasa opozycji pravicowej wobec beznadziejności przedstawienia skonfiskowanego dokumentu jako fałsyfikatu przedstawia obecnie dr. Schäffera jako głównego winowajcę, który wskutek odkrycia pewnych faktów z jego przeszłości nie został wybrany na posła do Landtagu heskiego i chce się zemścić, doniósł dyrektorowi policji we Frankfurcie o dokumencie. Według prasy pravicowej, autor dokumentu dr. Best, sporządzając go, wychodził z założenia, że w Hesji nastąpił przewrót komunistyczny, który należy zwalczać.

Konflikt mandzurski

zbliża się ku szczęśliwemu rozwiązaniu

Paryż, 2. 12. (PAT.). Komitet redakcyjny kończy obecnie projekt, dotyczący uregulowania konfliktu chińsko-japońskiego. W Paryżu uważają, iż dokonano znacznego postępu skoro Nankin godzi się na przedstawiony projekt bez specjalnego terminu całkowitej ewakuacji Mandzurji przez Japonję. Delegacja japońska przestała domagać się zgody Chin na zasadnicze punkty Japonji jako warunku przyjęcia

wzmiankowanego projektu. Jedynym pozostałym punktem spornym jest sprawa środków, mających zapewnić działalność policji w Mandzurji. Oczekują jednak, iż mające nadejść z Tokio instrukcje będą zawierać pewne propozycje w tym kierunku dla przedstawienia ich Radzie.

Sesja Rady zakończy się prawdopodobnie w ciągu dwóch do trzech dni.

SUMĘ 29.500 DOLARÓW

na dobrach Plotowe już wymagalną, mieszczącą się w 800 zł. hektar. odstąpię. Oferty pod „SUMA“ składać do Biura Ogłoszeń P. A. P., Warszawa, Marszałkowska 95.

Błogosławieństwo Ojca św. dla całej Polski

Citta del Vaticano, 2. 12. (PAT.). Podczas audjencji dla alumnów kolegium polskiego, przyjętego przez Ojca św. wraz z rektorem kolegium O. Olejniczakiem, papież wygłosił dłuższe przemówienie, udzielając apostołskiego błogosławieństwa kolegium polskiemu, alumnom, ich rodzinom i całej Polsce.

Zgon zasłużonego kapłana

Rzym, 2. 12. (PAT.). Wczorajszej nocy zmarł na aneurizm serca kanonik kapituły sandomierskiej ks. Józef Rokosznny, znany historyk Sandomierza i Radomia. Ks. Rokosznny był przyjęty onegdaj wraz z biskupem sandomierskim ks. Jasińskim na specjalnej audjencji przez Ojca św. W nocy dostał ataku serca i pomimo pomocy lekarskiej zakończył życie.

Sąd rozjemczy polsko-niemiecki

zaleca załatwienie sporów w drodze rokowań bezpośrednich

Sąd rozjemczy polsko-niemiecki do spraw tranzytu, obradujący pod przewodnictwem konsula generalnego Danji — Kocho, zakończył swe obrady. Rozpatrywano dwie sprawy: jedną, przedłożoną przez rząd niemiecki, a drugą przez rząd polski.

Rząd niemiecki wysunął szereg żądań z dziedziny taryfowej, rząd polski zaś poddał trybunałowi tylko jedną kwestję, dotyczącą dopłat pocztowych.

Sąd rozjemczy wydał orzeczenie, które brzmi: „Sąd rozjemczy uważa, iż jest rzeczą wątpliwą, czy w obecnym stadium obu procesów, będzie można zażądać uzycie wnioskom stron w całej rozciągłości lub nawet w większej części. Sąd rozjemczy uważa za bardzo pożądane, aby w tym stanie rzeczy strony doszły do porozumienia we wszystkich sprawach spornych w drodze rokowań bezpośrednich. W tym celu sąd rozjemczy wyznaczył swego członka dyrektora departamentu Moskwy w charakterze przewodniczącego ewentualnych bezpośrednich rokowań ugodowych“

Wzłom w szeregach komunistycznych Francji

Paryż, 2. 12. (PAT.). Na wspólnym posiedzeniu rady administracyjnej federacji związków kolejarzy z komitetem wykonawczym komunistycznej unji pracowników zapadła uchwała, czyniąca poważny wyłom w organizacjach komunistycznych we Francji. Pracownicy kolei państwowych uchwalili wystąpić z organizacji komunistycznej i przystąpić do ogólnego związku pracowników kolejowych. Zgromadzenie uchwalilo jednocześnie wydać odezwę do wszystkich pracowników kolei państwowych, w której wykazują zgubny wpływ stronnictwa komunistycznego na związki robotnicze oraz wzywają do wypisywania się ze związków, podlegających jego wpływowi.

Bezprogramowość i dywersje na froncie gospodarczym

Zdawałoby się, iż opinia całego ogółu społeczeństwa jest ta zdrowa zasada, iż walka wewnętrzna w naszym kraju, normalna wymiana zdań na temat korzyści płynących z realizacji programów i ofert tego czy innego stronnictwa, winna się rozgrywać na terenie politycznym, w szrankach starań ideowych i programowych.

Cała zaś sfera zagadnień gospodarczych powinna być z zasady wyłączona z terenu poboju politycznego, gdyż życie gospodarcze nie znosi traktowania go jako odskoczni rozgrywek partii czy obozów, lecz wymaga obiektywizmu opartego na kanonach reguł ekonomicznych.

I gdy dziś spoglądamy na przejaw ciężkiego kryzysu gospodarczego, który nam wszystkim nakłada obrożę trosk, ograniczeń, zaniku ekspansji i twórczej nadbudowy, nakazując ostrożne bytowanie bez dalszego wysiłku i rozpędu do stwarzania nowych wartości na każdym polu gospodarczym, stwierdzić musimy, że zaciętrzewienie polityczne grup opozycyjnych uproszcziło sobie do minimum zadania swe w stosunku do państwa na terenie pracy gospodarczej: gdy obserwować wysiłek zbiorowy w Polsce w kierunku opanowania ostrych form kryzysu ekonomicznego, stwierdzamy, że pracę zasadniczą, twórczą w kierunku walki z hydrą przesilenia **WZIAŁ NA SWE BARKI WYŁĄCZNIE RZĄD I OBOZ PRACY PAŃSTWOWEJ**, jako współczynnik w konstrukcyjnej pracy rządu we wszystkich zagadnieniach państwowych, natomiast opozycja, czy nią jest lewica socjalistyczna, czy grupa stronnictwa ludowego (opozycja piasta, wyzwolenia, związków chłopskich) czy siła zresztą Chładcja, a wreszcie Stronnictwo Narodowe, wszystkie one wobec zagadnień gospodarczych państwa zajęły pozycję najłatwiejszą i najwygodniejszą: **zasadniczego sprzeciwu i mierzeczowej, bo namiętnej, krzykliwej krytyki** i każdego posunięcia rządu, ale bez pozytywnego programu własnego, bez jasnych wskazań: jak, jakimi środkami i drogami skutecznie wypełnić te zadania gospodarcze, które kraj mają uwolnić od zmyru przedłużającej się, depresji gospodarczej.

BEZPROGRAMOWOŚĆ I DYWERSJA ZŁOSLIWYCH I SZKODLIWYCH WYSTĄPIEN.

Dotychczasowa dyskusja z racji przerwanej zresztą sesji budżetowej, na sali sejmowej, stała śpiewką opozycyjna prasy opozycyjnych obozów na tematy gospodarcze, przerzuca walkę polityczną na teren gospodarczy, i ciężkiej sytuacji gospodarczej kraju używa za żerdz dyskusyjny, najprymitywniejszą demagogią operując hasłem:

— To sanacja winna, jeśli jest zła, to ich wina, odrodzenie może nadeść tylko od nas... Więc od kogo?

Rada Naczelna Stronnictwa Narodowego raczyła opublikować swe zdanie, że Polskę odrodzić może **gospodarczo tylko... RZĄD NARODOWY**, (to znaczy rząd narodowo-demokratyczny (przyp. red.)

„Robotnik“ socjalistyczny zachwala tylko... **Rząd Robotniczy i Włóściński** jako zbawienie kraju, zaś „hetman“ Kulerski, czy p. Witos, lub inny Waleron wmawia w rzesze włóścińskie że ratunek tylko w **rządach chłopa i fornala...**

Lewica komunistyczna znajduje oczywiście najlepszą receptę: **rząd czerwonej gwiazdy bolszewickiej** i nawrót do Eurazji sowieckiej.

Są to jednak wszystko tylko pobożne życzenia...

Natomiast jeśli chodzi o programowe oświadczenie się tych grup, jak to zobowiązać, wtedy programy od lewicy do prawicy kończą się na frazesach, lub na powtarzaniu też, głoszonych przez nasz Oboz, ale z modyfikacjami tego rodzaju, które są w obecnych warunkach ekonomicznych nie do zrealizowania.

Taki charakter miały m. in. i te tezy programowe, które jako „rewelacje“ ogłosiła Rada Naczelna Stronnictwa Narodowego, a o których powiedziano w prasie spokojnej i rzeczowej krótko:

„Szkoda tylko wielka, że autorowie tych mądrych wskazań nie podają sposobów i środków, jakimi program taki możnaby realizować. Bez tego uzasadnienia, cały ten program wisi w powietrzu...“

Strona więc programowa w zakresie naprawy życia gospodarczego kraju, jest nierealna, jest prawie żadna.

Gorzej jest z tą drugą stroną medalu: z taktyką złośliwej dywersji na froncie gospodarczym.

Stronnictwa i grupy, postawione poza nawiasem nurtu państwowego, dzięki swej ultra opozycyjnej taktyce zwalczania prac rządu, uprawiają wzorowo jedną robotę systematycznie i wzorowo: **ostrą negację, i nieprzemyślaną krytyką pełną złośliwości i inwektyw, pogłębiają kryzys gospodarczy w kraju.**

Dajmy parę dowodów: walka na fron-

cie gospodarczym wymaga zaufania do rządu, energicznej postawy społeczeństwa, wytworzenia hartu i woli zbiorowej w obronie i przetrwaniu. Jak na froncie wojennym to „m o r a l e“ ma niezmiernie doniosłe znaczenie.

I społeczeństwo nasze zdaje chlubny egzamin. Stoi twardo na posterunku, nie ulega panice, broni swych dóbr pazurami, wytrzymuje ataki złej konjunktury, jednym słowem: **CHCE WYTRWAĆ**.

Ale z boku przychodzą nieponie opozycjoniści, przychodzą trutnie partyjne z furą panicznych argumentów i suflują armii na froncie gospodarczym z dnia na dzień:

Na nic wasze wysiłki... Coraz gorzej... Bankructwo już idzie... „Polonja“ Korfantego pisze, że będzie nowa inflacja... Nie dawajcie pieniędzy do banków... przepadną. Nie popierajcie instytucji państwowych i kredytowych — nie mają pokrycia... Chociaż lepiej do pożyczek i do siennika — bo niewiadomo co może być...

Nie opowiadamy tu tendencyjnych bajeczek. Parę tygodni temu skazano na

Blżej z Prus Wschodnich do Warszawy niż do Berlina

„Berliner Tageblatt“ z dnia 1 grudnia bm. w artykule pod tyt. „Polski projekt korytarsowy“ przytacza artykuł Wiliama Wile zamieszczony w „Washington Star“ omawiający „polską tezę“ w sprawie Pomorza, przedłożoną publiczności amerykańskiej przez Aleksandra Lednickiego prezesa polskiej grupy paneuropejskiej.

„Polska nigdy nie odda Pomorza — pisze amerykańskie pismo. — Gotowa jest jednak zawrzeć z Niemcami pakt nieagresji, jeżeli Niemcy zdemilitaryzują kompletnie Prusy Wschodnie. Uzbrojone Prusy Wschodnie, w których **Stahlhelm** tak żywo się rusza (so rührig) i dla których rozwoju gospodarczego oraz celów obronnych rząd Rzeczypospolitej

wał świeżo 1 miliard Osthilfe stanowią ciągle zagrożenie Polski. Z tego powodu Polska nie może się rozbroić. Jeśli jednak Niemcy zgodzą się na zdemilitaryzowanie Prus Wschodnich i na wwoz towarów polskich bez cła do tego obszaru, to Prusy Wschodnie podźwigną się szybko z obecnego ciężkiego położenia gospodarczego.

Nawet z czysto geograficznego punktu widzenia Prusy Wschodnie są **blżej Warszawy niż Berlina** i łatwiej mogą prowadzić interesy handlowe z Polską niż z Niemcami“.

Berliner Tageblatt z wielkim dąsem oświadcza, że problem pomorski nie da się tak łatwo rozwiązać. Zapomina widocznie, że jest już dawno i bezapelacyjnie rozwiązany.

Min. Królestwa Jugosławii w gościnie na ziemi polskiej

W dn. 2 bm. przybył do Warszawy k'eerownik jugosłowiańskiej polityki zagranicznej — minister Vojislav Marinkovic, wypróbowany przyjaciel Polski, który czy to na terenie Ligi Narodów, czy też na innych

MINISTER MARINKOWICZ

konferencjach międzynarodowych popiera zawsze gorąco wnioski delegatów polskich. Przyjazd ministra Marinkovic'a nie jest wyjątkiem aktem kurtuazji — jest on podkorywanym chęcią poznania kraju, połączonego więzami nierozdzielnej przyjaźni z jego ojczyzną, kraju, w którego interesach niejednokrotnie głos zabierał. Wizyta m.n. Ma-

rinkovic'a stosunki przyjazne między obydwojmi krajami jeszcze bardziej zacieśni.

Sympatje Jugosłowian dla Polski datują się oddawna. W drugiej połowie 17-go wieku sukcesy oręża polskiego w walce przeciw otomańskiej inwazji odbiły się silnym echem na wszystkich ziemiach jugosłowiańskich. Najpotężniejsze dzieło wielkiego poety dubrownickiego, Gundulić'a, natchnione zostało **temi polskimi zwycięstwami**, które pierwsze zachwiały niezwyciężoną dotychczas potęgą turecką. Z drugiej strony literatura polska posiada sporo utworów, osnutych na historii walk serbskich o **niepodległość**, które pokrzepiły skołataną niewolą dusze polskie w dobie, gdy Serbia odzyskała już swą wolność.

W czasie wojny światowej obydwa państwa przeszły najcięższe koleje i były **terenem najstraszniejszych walk**, by wreszcie po ustaniu zamieci wojennej, która w Polsce trwała jeszcze o trzy lata dłużej — urzęczywiście swoje zjednoczenie narodowe i niezależność państwa.

Niezawisłość polityczna obu państw powstała w oparciu o te same traktaty międzynarodowe i terz wgląd stwarza **trwale podstawy dla naszej wspólnoty politycznej**, którą wzmacniają jednakże słowiańskie pochodzenie i pokrewne języki, ułatwiające poznanie kultury, nauki i ludzi. Jugosławia i Polska są dziś ważnymi czynnikami w polityce międzynarodowej. Polityka ich jest polityką pokoju i międzynarodowego porozumienia.

Należy podkreślić, że w osobie ministra Marinkovic'a witamy wielkiego męża stanu, którego imię dziś jest głośnie w całym świecie. Minister Marinkovic jest zdecydowanym **zwolennikiem współpracy z Fran-**

cją, reprezentując jednocześnie kierunek i godniejszy w stosunku do Włoch, z którymi pragnie utrzymać dobre stosunki. Jest on jednocześnie **zdecydowanym antyrewizjonistą i antyanschlussowcem**, współpracując w tej dziedzinie na terenie międzynarodowym z Polską w jak najściślejszej harmonii. Jest nadto mężem stanu, posiadającym wysoki autorytet na terenie międzynarodowym.

To zaciętrzewienie partyjne wkraczające w obłęd...

Taką jest robota klik partyjnych, gdzie już zmysł państwowy zwyrodniał, a szare bractwo od pióra, kierowane przez niedorośliwych do swych zadań polityków, wylewa atrament złości na papier, nie wiedząc, że tą czernią zalewa srebrne pióra Orła Białego, na kolor czarny...

Może nieświadomie nawet, ale czy nieświadomość uwalnia od odpowiedzialności?

Piszą i mówią... A plotka zła, osłabiająca hart ducha, idzie między płoty i opłotki, między kupca i rzemieślnika, między chłopca i drobnego urzędnika, między tych ludzi, co wierzą bezkrytycznie, gdy „pan poseł, czy pan sekretarz partii mówi“...

Wyniki? Odpływ gotówki obiegowej do banków czy w Gdańsku czy zagranicę, czy do własnego „tresoru“ w... sienniku, lub pod podłogą.

A potem przychodzą ci sami kupcy, czy rolnicy, czy inni do banków i kas i proszą o zdyskontowanie weksla, o pożyczkę krótkoterminową, o zwykłą, normalną operację kredytową.

A tymczasem niepokój sztuczny, złośliwy, plotka nieodpowiedzialna wypłasza setki i tysiące z kas instytucji kredytowych, boć bankowość cała polega tylko na... zaufaniu.

I dlatego twierdzimy to z całą odpowiedzialnością, po licznych rozmowach z przedstawicielami tych instytucji kredytowo-bankowych, co rękę trzymają na pulsie obiegu pieniężnego, że ta robota dywersyjna ziej prasy i jej niedojrzałych państwowo mocodawców jest **złem wyraźnym, stwierdzonym, karygodnym**, że ona pogłębia nasze przesilenie gospodarcze, ona rdzą przegryza stal naszego zbiorowego wysiłku, ona oddaje najgorszą usługę naszym wrogom, bo w wyścigu pracy i walki z kryzysem gospodarczym tępi nam jeszcze tę broń, jaką trzymaliśmy w rękę, i wystawia nas na sztych wroga.

I z tem zlem czas najwyższy skończyć.

Dr. B.

Wizyta m.n. Marinkovic'a w Warszawie, która ma miejsce w dniach 2-3 grudnia, jest wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia przyjaźni między naszymi krajami. Minister Marinkovic, który jest jednym z najwybitniejszych polityków Jugosławii, przyjeżdża do Warszawy, aby wziąć udział w konferencji międzynarodowej, która ma być poświęcona problemom politycznym i gospodarczym naszego kontynentu. Jego przyjazd jest dowodem na to, że Jugosławia i Polska są dziś ważnymi partnerami w polityce międzynarodowej.

Wizyta m.n. Marinkovic'a w Warszawie, która ma miejsce w dniach 2-3 grudnia, jest wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia przyjaźni między naszymi krajami. Minister Marinkovic, który jest jednym z najwybitniejszych polityków Jugosławii, przyjeżdża do Warszawy, aby wziąć udział w konferencji międzynarodowej, która ma być poświęcona problemom politycznym i gospodarczym naszego kontynentu. Jego przyjazd jest dowodem na to, że Jugosławia i Polska są dziś ważnymi partnerami w polityce międzynarodowej.

Zaniepokojenie w Londynie

Z Londynu donoszą, że ogólna sytuacja Anglii znajduje się już w fazie wzrostu cen, spowodowana spadkiem funta. Cena chleba podniosła się o piętnaście, mleka zaś o dwadzieścia procent.

Stały spadek funta wywołuje coraz większe zdenerwowanie w City, gdzie jedynym tematem rozmów jest poważne zachwianie szeregu pierwszorzędnych domów bankowych, które praktycznie są dziś niewypłacalne.

Wyjaśnienie

Senator Loewenherz prosi o zaznaczenie, że aczkolwiek obecny był w Paryżu podczas obrad kongresu w sprawie rozbrojenia, został jednak omyłkowo podany jako uczestnik delegacji polskiej na tym kongresie, albowiem żadnego udziału w jego obradach nie brał.

„Zonglują rewolucją jak małpa brzytwą”

Oblicze hitlerowców w niezależnej prasie niemieckiej

Jak już donosiliśmy, niedawno toczył się w Niemczech sensacyjny proces przeciw dwóm dziennikarzom niemieckim, redaktorom tygodnika „Weltbühne” Osietzky'emu i Kreiserowi, którzy skazani zostali, każdy na 18 miesięcy więzienia za „zdradę tajemnic wojskowych”, a mianowicie za sensacyjne rewelacje o wydatkach na tajne zbrojenia napowietrzne Rzeszy.

Fakt ten rozdmuchał rozgłos o obu dziennikarzach na miarę bardzo szeroką, a tygodnikiem „Weltbühne” zainteresowała się żywo prasa europejska. Ciekawe są uwagi Osietzky'ego o ruchu hitlerowskim, zamieszczone w „Weltbühne” z dnia 24 listopada w artykule p. tyt.: „Wer gegen wen?” (kto przeciw komu), z którego wyjątki zamieszczamy poniżej:

„W partii hitlerowskiej niema nic oryginalnego, nic twórczego... wszystko jest zapożyczone. Nie posiada ona ani własnego duchowego inwentarza ani żadnej idei; program jej to zebrane z całego świata nonsensy. Cały jej styl podawania się na zewnątrz (ihr äusseres Habitus) i zapas frazesów pochodzą częściowo od radykalnych lewicowców, częściowo od Mussolini'ego, a częściowo od budzących się Węgier. Jedynie tylko związkowe hasło „Juda verrecke” — „głód żydzie!” jest dorobkiem rodzimej kultury. Miljonowa ta partja z jej obfitym kapitałem, czerpanym z przem-

ślu, naskupywała w wycieczkach swych w dziedzinę ducha zawsze tylko najobrzydliwsze i najstarsze rupiecie (Klamotten).

O ile chodzi o ich teoretyków jak Feder i Rosenberg, to jakkolwiek dyskusja z nimi jest niemożliwa, z tak kutyim praktykiem, jak Goebbels można zawsze jeszcze rozmawiać czubkami butów (während man mit einem vifen Praktiker wie Goebbels immerhin noch mit den Stiefelspitzen diskutieren kann). — Wszystko w partji hitlerowskiej jest nasładownictwem, wszystko przez nią przedsięwzięte jest kiepskim plagiatem. Nawet jej gazety na-

śladują do złudzenia zarówno formatem, jak i układem graficznym inne pisma poczytne. Wszystko co znajdujemy w tej narodowo-socjalistycznej partji jest zagrabione, skradzione; materiał to dla tępych głów, lecz zręcznych palców.

Kierownicy partji, ze skrajnej lewicy bowiem zagarnęli sobie socjalną rewolucję i rzucili ją między swoich ludzi. Zonglują tem teraz jak małpa brzytwą i poderzną ją sobie sami w końcu własne gardło.

Wiele racji mieści się w tym sądzie dziennikarza niemieckiego o hitlerowcach.

Rozruchy bezrobotnych w Anglii

W Anglii dochodzi coraz częściej do rozruchó bezrobotnych, wywołanych gwałtownym spadkiem waluty angielskiej, który spowodował znaczną wyżkę cen, podczas gdy płace pozostały te same. — Powyżej widzimy jak policja konna rozpędza bezrobotnych demonstrantów na przedmieściu robotniczym w Londynie, Cambdentown.

Młoda Italia maszeruje

Związek Balila liczy 2 i pół miliona członków

Rozwój formacji faszystowskich młodzieży przybiera tak szeroki zasięg, że należy im poświęcić baczniejszą uwagę. Tak pisze rzymski korespondent „Tempsa”.

Celem głównym tych organizacji jest, jak wiadomo, rozszerzenie ducha militarnego w narodzie włoskim i zapewnienie ciągłości systemowi politycznemu zainaugurowanemu przez Il. Duce.

Według raportu złożonego przez dyrektora związku Balila, liczba młodocianych członków tej organizacji wynosi przeszło 2 i pół miliona. Italia liczy 5 milionów dzieci i młodzieży od 8—18 lat — czyli, że połowa całej młodzieży włoskiej ujęta jest dzisiaj w ramy faszystowskiej formacji.

Te dwa i pół miliona jest rozczłonkowane między 762 legje. Przeszło 43.000 oficerów milicji i instruktorów faszystowskich pracuje w tych związkach, ucząc chłopców strzelania nawet z karabinów maszynowych.

Raport p. Rieci (dyrektora naczelnego Balila) stwierdza, że przygotowanie młodzieży do służby morskiej i lotniczej, odbywa się ze szczególną starannością. Młodzież dorastająca okazuje najwięcej zainteresowania lotnictwem i często zwiedza warsztaty i aerodromy.

2000 kapelanów katolickich czuwa nad duchową strawą rozwoju Młodej Italji, co należy podkreślić — pisze „Tempsa”. — Mimowoli nasuwa się pytanie, czego Italia chce jutro dokonać z tą olbrzymią siłą?

Dziewięciu kochanków Greta Garbo

Ślawa pięknej Szwedki trwa bez przerwy

Dziewięciu wybrańcom losu — dziewięciu przedstawicielom brzydszej połowy rodzaju ludzkiego, danem było zadowolić ambicję liczących milionów mężczyzn „zakochanych do szaleństwa” w czarującej wampirzycy jasnowłosej Szwedce Grecie Garbo i zdobyć jej miłość... przynajmniej na ekranie.

Dziewięciu szczęśliwych usłyszało z ust czek skandynawskiego sfinksa fascynujące słowo: kocham!

Kto wie czy i gdzie zatarła się mglista i niewyraźna linja graniczna między partnerką filmową, a żywą kobietą? Kto wie, czy Greta Garbo słowa „kocham” nie powiedziała któremuś z dziewięciu amatorów... naprawdę.

Kim byli ci szczęśliwi?

Romantyczny Riccardo Cortez grał główną rolę w pierwszym filmie Greta Garbo „Natchnienie”. Film ten ukazał się w roku 1926. Riccardo Cortez był wówczas bardzo już sławny — młodzianka Szwedka, zupełnie jeszcze nieznaną. Ustrojła się wówczas w oryginalny

kostjum o wysokim kołnierzu, w którym wyglądała niezmiernie fantastycznie odmiennie od innych gwiazd filmowych z Hollywood. Ta premiera Greta Garbo rzuciła cały świat... kinematograficzny do jej stóp. Imię Greta Garbo było od dnia tego na wszystkich ustach, o sławnym jej partnerze przestano natomiast mówić.

Potem wystąpił na plan pierwszy inny amant: Antonio Moreno hiszpan o wulkanicznym temperamentem, trudny do okiełznanania. Greta Garbo była już wówczas „boską Gretą” i ukazywała się nadal w ciężkich łańcuchach połowoczystych strojach sobie tylko właściwych.

Trzecim „amantem z srebrnego ekranu” był John Gilbert znany z „Parady miłości” uosobienie młodości i radości życia, kontrastowo sprzecznym z tajemniczym marzycielstwem jasnowłosego wampira. Para ta — może właśnie dzięki swej kontrastowości — odnosiła niebywałe sukcesy na obu półkulach.

Potem wystąpił na widownię Lars Hansen,

rodak Greta, spokojny Szwed o blond włosach, dalej Konrad Nagel i Nils Asther.

Nastąpiła era dźwiękowców. Pierwszym filmem mówionym Greta Garbo była Anna Christie. Film ten wznosił jeszcze sławę skandynawskiej wampirzycy. Kontrast między jej niskim głosem, a eteryczną figurą podniósł jeszcze zainteresowanie publiczności. Partnerem jej był rudy Charles Bickford, amerykański o rozchełstanej burszowatej figurze, potem smukły, dystyngowany Gawin Gordon oraz Robert Montgomery.

Z dziewięciu amantów Greta Garbo Lars Hansen już nie żyje, Ricardo Cortez został już skreślony z listy gwiazd jako ofiara dźwiękowego filmu, Moreno znikł już ze srebrnego ekranu.

A Greta Garbo? — rozmarzona dziewczyna z pod cichych fjordów? Blask bijący od nowej gwiazdy, rywalki jej Marleny zaczyna przyćmiewać sławę pięknej Szwedki.

Taki bwa zwykle los gwiazd!

Kanonizacja Alberta Wielkiego

Katolicy francuscy postanowili ostatnio przedłożyć Watykanowi projekt kanonizacji znakomitego filozofa wieków średnich, znanego dzisiaj pod imieniem Alberta Wielkiego. Albert, Niemiec z pochodzenia, spędził znaczną część życia we Francji i uważany jest powszechnie za jeden z filarów francuskiej myśli filozoficznej. Albert Wielki nauczał w szkołach dominikańskich w Kolonii, Ratzbonie oraz w Strassburgu, zanim przeniósł się na stałe do Paryża. Zasłynął jako znakomity uczony i pedagog, a jednym z jego uczniów stał się Tomasz z Akwinu, późniejszy twórca filozofii scholastycznej.

Albertowi Wielkiemu przypisują ojcostwo dzisiejszej fizyki, chemii i biologii. Należy on niewątpliwie do najświetniejszych postaci Średniowiecza, to też nie należy się dziwić, że kanonizacja jego jest uważana we Francji za fakt ogromnej doniosłości.

Walka z niewolnictwem

Konwencję z roku 1926 w sprawie handlu niewolnikami ratyfikowało dotychczas 40 państw, od dalszych zaś 11 oczekuje się ratyfikacji w najbliższym czasie. Natomiast istnieją jeszcze 23 państwa, a wśród nich Rosja sowiecka (nie dziwnego!), Meksyk, Persja, Afganistan, Hedżas, które wogóle stanowiska swego w tej sprawie nie określiły. Jak podaje lord Luton, przedstawiciel Anglii w komisji walki z niewolnictwem przy Lidze Narodów, obecnie jeszcze około 5 milionów ludzi żyje w stanie niewolnictwa. Dotyczy to przede wszystkim Arabji Etopji, Liberji i Chin. Najwięcej, bo ok. 2 milionów niewolników, posiada Abisynja. W Chinach, mimo zarządzeń rządu nankińskiego, szczególnie rozpowszechniony jest handel dziećmi.

Walny triumf drużyny polskiej w Berlinie

Entuzjastyczne głosy prasy niemieckiej o toruńczyku Stogowskim

Prasa niemiecka, omawiając zwycięstwo drużyny hokejowej Legji warszawskiej w spotkaniach z Brandenburskim Związkiem Sportu Zimowego, wskazuje na wysoką klasę gry drużyny polskiej, podkreślając przytem, iż zwycięstwo było zupełnie zasłużone.

Biuro Wolffa pisze o „walnym triumfie” drużyny polskiej, na który przez swą wybitną metodę gry całkowicie zasłużyła.

Hugenbergowski „Montag” podnosi zrozumienie przez członków drużyny polskiej, iż hokej na lodzie jest sportem zespołowym. Równocześnie dziennik podkreśla wybitną grę bramkarza polskiego Stogowskiego, o którym powiada, iż jest „jak żywe srebro”.

„Die Neue Montagsztg.” podkreśla również zasługę w zwycięstwie drużyny polskiej bramkarza Stogowskiego, który jest „unikatem samym w sobie” i potrafił odbić wszystkie strzały przeciwnika.

„B. Z. am Mittag” pisze: „Prawdziwą radość odczuwało się, patrząc na drużynę warszawską, która zadała obranej drużynie Brandenburskiego Związku Sportu Zimowego w pierwszym spotkaniu druzgocącą klęskę 6:0 i wygrała również w spotkaniu rewanżowym w stosunku 1:0. Byli to sami młodzi zręczni gracze, którzy mają nie tylko dobre warunki i stoją pod względem technicznym na bardzo poważnym poziomie, lecz wiedzą sami dobrze

o co chodzi. Z tego, jak oni współdziałają ze sobą i jak gonią krążek aż do samej bramki, gracze brandenburscy mogli się jeszcze wiele nauczyć. Nawet bramkarz brandenburski, który zwiąszał w pierwszym dniu był w złej formie, mógł u polskiego bramkarza wiele podpatrzeć. Dzielny Stogowski, który podczas ostatnich mistrzostw Europy poświęcił swemu zamiłowaniu do hokeja na lodzie 4 zęby, był często w swoim drganiu i ruchliwości za bawny i wywoływał (zwłaszcza w pierwszych występach) często burzę wesołości; na one jednak przytem poważną wiedzę i nie zawiódł ani razu.

„Vossische Zeitung” podkreśla grę faire drużyny polskiej oraz zaznacza, że niezwykle wprawny bramkarz polski zyskał jej szybko sympatię zebranej w pałacu sportowym publiczności.

„Deutsche Zeitung”, donosząc o rozgrywkach hokejowych pomiędzy drużynami niemieckimi a polską i angielską zaznacza, iż spotkania te chociaż przyniosły Niemcom dużo mniejsze zwycięstwo, aniżeli się tego Niemcy spodziewali, to jednak ujrano przy tej sposobności coś, co się niestety dziś rzadko spotyka: „Dobry sport bez zarzutu oraz grę o bardzo pięknym stylu”.

2572 statków do Gdyni zawinęło w ciągu 10 miesięcy

W ciągu pierwszych 10-ciu miesięcy rb. (styczeń — październik) zawinęło do portu gdynińskiego ogółem 2.572 statki, z czego 735 statków z ładunkiem i 1.837 statków próżnych. Na statkach tych przybyło do Gdyni 511.083 ton ładunku oraz 7.028 pasażerów.

W tym samym okresie wyszło z Gdyni ogółem 2.560 statków, z czego 2.058 statków z ładunkiem i 502 statki próżne, które udały się po ładunek do innych portów. Ogółem na statkach, które wyszły z Gdyni wywieziono 3.804.540 ton ładunków, w tem 3.508.058 ton węgla eksportowego, oraz 7.095 pasażerów.

Czerwone warjaciwa

Budują olbrzymie rzeźnie a ludność głoduje

Czternastoletnia rocznica panowania so-wietkiej władzy jak zwykle była obchodzo-na miliardowymi obrachunkami. Miljardy wydano na uruchomienie nowych przedsię-wzięć. Jakże to są przedsięwzięcia — o tem się nie mówi. Odżywianie wogóle — w przyszłości, też w milionach. Młodzież śpiewa na pociechę „będziemy jeść mięso“, „będziemy latać“, „będziemy syci“... w przyszłości!

Pod Leningradem „budują się“ olbrzy-mie hale i rzeźnie, tak zwane „miasokombi-nat“. Rzeźnie te mają być gigantycznych rozmiarów. Ten „miasokombinat“ „da“ 3.200 tonn cielęciny, 54.000 tonn wieprzo-winy, 31.000 tonn wędlin. Obroty oblicza-ne są na miljardy. Pracować tam będzie 15.000 robotników. Bolszewickie Chicago.

A z czem były sandwiche podczas 14-le-tniej uroczystości, nie wypada pytać. A lu-dzie są tacy jeszcze zafocani, że piszą do krewnych zagranicą, żeby im kawałek słoniny przysłali. Co za burżuazyjne przyzwy-czajenia, żeby prosić o kawałek słoniny wówczas, gdy się budują olbrzymie rzeźnie!

W 14-letnią rocznicę zawiadomiono wszy-stkich i każdego z osobna, że uczeni sowiec-cy zdobyli już słońce.

Około Taszkientu uruchomiono słonecz-ny aparat do gotowania. Tamże słoneczne łaźnie, źródła z gotującą wodą. Za kilka lat co trzeci obywatel będzie lał na wła-snych aparatach, udoskonalonych we wła-snych fabrykach, których szybkość będzie trzy razy większa od obecnej.

Samoloty, wertolety, helikoptery i ae-rostaty w setkach tysięcy będą szybować pod sowieckim niebem. Genjusz sowiec-ki stworzy cuda.

Na uregulowanych rzekach „będą“ u-rządzone wodospady, które dadzą tanią „elektroenergię“. Pod Kamyszynem elek-tro-wodospad (już w budowie!) „będzie“ rozporządzał 3-miljonową siłą nośną. Po-lodzie tych rzek jeździć będą aerosanie. Europejskie terytorjum sowieckie będzie połączone tunelem przez Ural, z wodnymi drogami Syberji.

Z cichego oceanu Lodowatego „można będzie“ drogą rzecznicą dostać się na Krym, do morza Bałtyckiego i Kaspijskiego. U-tworzy się wiele nowych jezior, kanałów, rzek, według projektu jakiegoś inżyniera Andrejewa.

Widocznie dlatego w szkołach średnich niema podręczników. Bo i po co? Czeka ją zapewne na urzeczywistnienie projektu inżyniera Andrejewa. Wówczas będą wy-dane nowe podręczniki geografji z nowymi górami, rzekami i jeziorami.

Wprawdzie „Krasnaja Gazieta“ wyraża pewne wątpliwości, pisząc: „Organizacje dużo obiecują, a jak przyjdzie do czynu, to rezultaty oplakane“.

A jeżeli tak będzie z rzeźniami, ze słon-cem, kanałami, tamami wodnymi? Ale to

wszystko głupstwo. Drobiazgi.

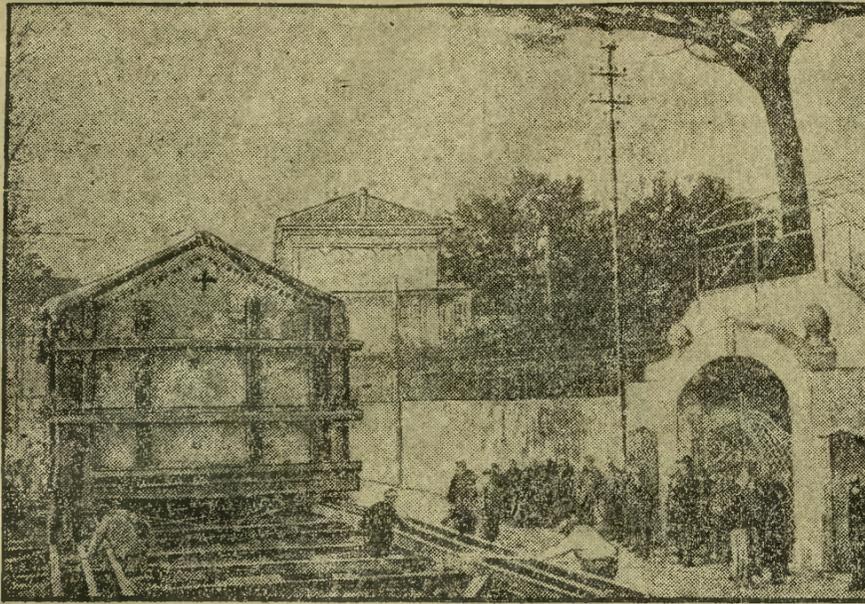
Ważniejszy jest program Karola Rad-ka, który twierdzi niezbicie, że w ciągu naj-bliższych dziesięciu lat, republika sowiecka będzie od Oceanu Spokojnego aż po Ren i łącznie z Balkanami. To znaczy, że naj-mniej 400 milionów ludzi będzie korzystało z dobrodziejstw sowieckiej gospodarki.

Ludzie będą ubrani, obuci i sami... ge-njusze! A wszystko inne ułoży się. Sz waj-

carja będzie cudownym „Kurortem“, z któ-rego korzystać będzie międzynarodowy pro-letariat pod rządami genialnych rad so-wieckich.

Jednym słowem, według zdania Bernar-da Shawa — „Jutro wybudują pomnik Le-nina w New-Yorku“; o tem, czy jutro bę-dzie jeszcze mauzoleum Lenina w Rosji, an-Shaw ani Radek nie piszą, ani nie mó-wią.

Przeprowadzka starego kościoła włoskiego

Jeden z najstarszych kościołów włoskich musiał ustąpić miejsca współczesnym potrzebom komunikacyjnym. Znajduje się on w małej górskiej miejscowości włoskiej Pijanezza w pobliżu Turynu, a zbudowany został przed 800 laty. Obecnie kościółek ten ze względów ko-munikacyjnych musiano przenieść na inne miejsce.

Ile kosztuje Nowy Jork i Paryż

Stolica Francji najbogatszym miastem na świecie

Przed kilku tygodniami prasa amery-kańska podała szczegółowe obliczenia, do-tyczące wartości New-Yorku, który osza-cowany został przez ekspertów na ogólną sumę 500 miliardów dolarów. Obliczenia te zawstydzili najwidoczniej ojcow Pary-ża, którzy nie wiedzieli nic pewnego o wartości stolicy Francji, gdyż w kilka dni po oszacowaniu New-Yorku, magistrat Pa-ryża rozesał ankietę, mającą na celu usta-lenie ogólnej wartości miasta.

Prasa francuska zamieściła wyniki tej ankiety, które przedstawiają się następu-jąco: 1) Nieruchomości w obrębie Paryża,

będące własnością państwową, oszacowane zostały na ogólną sumę 80 miliardów, w w czem sam tylko Louvre na 50 miliardów, 3) Nieruchomości, stanowiące własność de-partamentu Sekwany, oszacowano na 445 milionów, 3) Wartość kolei podziemnej — 20 miliardów, 4) Instalacje gazowe i elektryczne — 4 miljardy, 5) Własność miejska — 27 miliardów itd. itd.

Ogółem nieruchomości miasta Paryża oszacowane zostały na sumę 208 miliardów, plus katedra Notre-Dame, będąca za-bytkiem o bezcennej wartości.

Omawiając wyniki ankiety, prasa fran-

Haematogen „Erbe“

jest środkiem leczniczym, przywracającym w najkrótszym czasie siły żywotne wyczerpanym fizycznie i nerwowo organizmom. Dla neu-rasteników zatem, uzdrowieńców i wszystkich osłabionych fizycznie i duchowo, stosowanie Haematogenu „Erbe“ jest gwarancją rychłego powrotu do zdrowia.

Pamiętajcie zatem wszyscy, iż Haemato-gen „Erbe“ wpływa odżywczo na tworzenie się oraz odnawianie czerwonych ciałek krwi zawierających żelazo a powodujących utrzy-manie tkanek ciała ludzkiego w stanie nor-malnego zdrowia i rozwoju. Przez dostarcza-nie organizmowi krwi zdrowej, utrzymującej normalną ciepłotę ciała, daje Haematogen „Erbe“ odporność potrzebną do walki z bak-terjami chorobotwórczymi.

Jako lek jest Haematogen „Erbe“ smacz-ny w użyciu, przez zaś szybką asymilację, po-siada wartość najodpowiedniejszego środka odżywczego i wzmacniającego. Dr. L. K.

Czy wiecie, że...

— Najstarszą kobietą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanji jest Katarzyna Plunkett, Irlandka z hrabstwa Louth, która obchodziła niedawno 111-tą rocznicę urodzin.

— Woda morską zamarza naskutek zawar-tości w niej soli przy temperaturze niższej od zera, np. woda w Bałtyku przy 1 stopniu ni-żej zera, woda w Atlantyku przy 2 i pół sto-pnia niż zera.

— Stadion Olimpijski w Los Angeles, wy-kończony zupełnie w tych dniach, może pomie-ścić 105.000 widzów.

— W Indiach rośnie pewien gatunek gro-chu, który przepowiada trzęsienie ziemi, zwi-ża bowiem liście na kilka godzin przed spo-dziwanym wstrząsem.

— Ogólna liczba mańkutów na kuli ziem-skiej wynosi według obliczeń statystycznych ok. 6% w stosunku do ogółu ludności.

— 95-letni Ryszard Denny z Noblesville (U. S. A.) zamierza wstąpić poraz ósmy w stan małżeński z partnerką, liczącą 85 lat.

J. O. CURWOOD.

Dolina ludzi milczących

Powieść

23) Przekład autorzowany Jerzego Marlicza

Zwarł prawą dłoń w pięść i pół ciałem pochylał się w kierunku inspe-ktora.

— Czy to z racji tej dziewczyny, która się kryje w twoim dworku, Ked-sty?

Lecz nawet w chwili, gdy gotów był uderzyć pięścią tego człowieka, odczuł mimowolny podziw wobec ka-miennego spokoju przeciwnika. Nie słyszano nigdy, by ktoś się poważnie nazwał inspektora łotrem, a jednak, z wyjątkiem głębszego rumieńca, Ked-sty pozostał niewzruszony. Spozierał tylko na Kenta czas jakiś jakgdyby rozważając, co tamtem wie napraw-dę, a czego się tylko domyśla. Gdy zaś przemówił, głos miał tak spokoj-ny i równy, aż się Kent zdziwił.

— Nie mam ci wcale za złe, Kent, ani będe miał za złe, jeśli prócz łotr-a, którym mnie już poczesztowałeś, wymyślisz inny jeszcze jakiś epitet. Sądze, iż będąc na twoim miejscu uczyniłbym to samo. Jak widze, nie możesz pojąć, że wobec łączącej nas

niegdyś przyjaźni, nie czynię wszy-stkiego co jest w mojej mocy, by cię ratować. Otóż wyłaziłbym ze skóry, gdybym wierzył, iż jesteś niewinny. Jest jednak przeciwnie. Wierzę, że jesteś winien. Zeznanie twoje, gdyś sam siebie oskarżał, było tak komple-tnie, że nie dodać, nic ująć. Ale na-wet gdybym przypuścił uwierzył, że nie ty zabiłeś Johna Barkley...

Urwał i pół obrócony do okna w zadumie kręcił siwego wosa.

— Gdybym nawet temu uwierzył — ciągnął po chwili milczenia — miał byś bądź co bądź dwadzieścia lat więzienia za krzywoprzysięstwo i roz-zmyślnie wprowadzenie władzy w błąd. Winien jesteś, Kent, jeśli nie w ten, to w inny sposób. A co do dziewczyny... w moim dworku niema żadnej dziewczyny.

Skreślił ku drzwiom; Kent nie usi-łował nawet go zatrzymać. Słowa wy-biegły mu na usta i marły bezdźwięcz-nie. Skoro zaś Kedsty wyszedł, Kent długą chwilę jeszcze spozierał na ście-

lący się za oknem krajobraz, nie wi-dząc jednakże nic zgoła. Przy pomocy paru spokojnych słów, inspektor roz-walił pracowicie wzniesiony gmach nadziei i złudzeń. Miał zupełną rację, twierdząc, że jeśli uda mu się uniknąć ręki kata, czeka go cela więzienna, za popelnienie przestępstwa równego nie mał zbrodni morderstwa. Jeśli bowiem nie zabił, znaczy, że przysięgł fałszy-wie i to na łożu śmierci. Więc dwa-dziesiąt lat w celi więziennej. Przy łag-odzących okolicznościach i w najlep-szym razie — dziesięć. To, albo szu-bienica.

Pot wystąpił mu na czole. Już nie przeklinał inspektora. Gniew pierzchl. Kedsty miał poniekąd rację. Trzeźwo oceniał rzeczy i bez względu na to czuł w skrytej głębi serca, nie mógł postąpić inaczej. Ale jakim że szaleń-cem był on sam, James Kent, niena-widzący kłamstwa jak zarazy, a teraz kłamca najgorszy, kin as kisew — jak mówią Indianie, — krzywoprzysięzca w chwili zgonu.

Przygniół go straszliwy ciężar bez nadziei, pograżając w chwilo-wem otepieniu. Lecz w miarę, jak mi-nuty płynęły, duch wojowniczy upo-mniał się o swoje prawa. Kent nie na-leżał do gatunku ludzi idącego pod nóż pokornie jak barany. Niebezpie-czeństwo budziło w nim zawsze nie-

spodziewane źródło energii, nigdy zaś dotąd nie znajdował się w położeniu tak rozpaczliwym.

Pociągało go przedewszystkiem ot-warte okno. Przypadki weszły w krew i w nerwy. Tam zaś, poza zielonym, falującym wałem boru, leżały możli-wości przygód największych. Zna-lazłszy się w sercu kniej umiłowanych, gotów był nawet umrzeć, jeśli walkę przegra. On, dotychczasowy łowca ludzi, potrafi zagrać rolę ści-ganej zwierzyny genialnie, jak nikt inny. Trochę tylko swobody, fuzję w garść i świat stanie otworem!

Oczy świeciły mu dziarskim o-gniem, lecz zwolna płomień ów wy-gasł. Otwarte okno, szczerze mówiąc, było ironją losu. Stoczył się na brzeg łóżka i usiłował stanąć na nogach. Od-razu zakreśliło mu się w głowie. Zwa-żył, czy wyłaziłszy przez okno, potrafi dać sto kroków chociażby. Lecz tu na-sunęła mu się myśl nowa. Powoli od-zyskiwał równowagę. Chwiejąc się, przemaszerał przez pokój tam i zpowrotem. Odkąd trafiła weń kula metysa, był na nogach poraz pierw-szy. Oszuka więc Cardigana. Oszuka Kedstego. Przyrost sił zachowa w tajemnicy. Uda chorego do koñca, po-czem, pewnej nocy, wykorzysta ot-warte okno.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Smutny, a druzgoczący akt oskarżenia przeciw W. Korfantomu

Na łamach katowickiej „Polski Zachodniej” w nrze 318 z dn. 29 listopada br. pojawił się w formie publicystycznej istotny akt oskarżenia ze strony opinii publicznej przeciw Wojciechowi Korfantomu, obecnemu prezesowi stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji.

W artykule p. t. „Słowa i czyny, prawda o obliczu moralnym p. Wojciecha Korfanteo”, „Polska Zachodnia” zamieszcza naprzód wyrok Sądu Marszałkowskiego z dnia 28. 11. 1927 in extenso. Następnie „Polska Zachodnia” cytuje „List p. Korfanteo do p. Thugutta” pomieszczony w „Polonji” z dn. 3 grudnia 1927 (nr. 332), w którym p. Korfanta oświadczył, że odwołuje się do innego Sądu Obywatelskiego dla zbadania motywów jego postępowania.

Pismo to stwierdza dalej, że pomimo kilkakrotnego publicznego przypominania p. Korfantomu zacytowanej obietnicy „odwołania się” do Sądu Obywatelskiego, oświadczenie p. Korfanteo nie zostało wypełnione.

Następnie „Polska Zachodnia” ogłasza wykaz wszystkich wyroków, jakie od 1926 do 1931 r. zapadły na organ p. Korfanteo „Polonję” a wyroków tych było... 58, w których ukarano redaktorów odpowiedzialnych „Polonji” za oszczerstwa, zniewagi i szerzenie nieprawdziwych wiadomości w druku.

Przedstawiając na podstawie tych dowodów prawdę o obliczu moralnym Wojciecha Korfanteo, „Polska Zachodnia” formułuje następujące wnioski z postępowania p. Korfanteo:

Przygwoźdzone tu zostały tylko te czyny p. Korfanteo, za które można było ukarać go choćby tylko pośrednio. Natomiast gorsząco bezkarne zostały całe setki oszczerczych występów p. Korfanteo na wiecach i posiedzeniach Sejmu Śląskiego, gdzie p. Korfanta występuje uzbrojony w nietykalność poselską.

To niesłychane oszczercze grasowanie doprowadziło już do tego, że p. Korfanta został publicznie spoliczkowany przez p. d-ra Kujawskiego, a b. poseł śląski p. Buła pisał publicznie pod osobistą odpowiedzialnością pod adresem p. Korfanteo: „złodzieju, okradłeś mnie i moją rodzinę na grube tysiące!”...

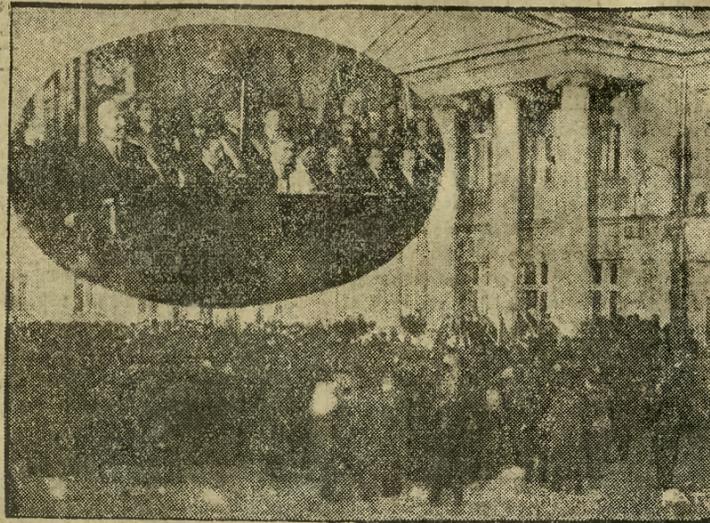
To, tak potwornie ciężkie oskarżenie, schował p. Korfanta do kieszeni, nie próbując nawet wnieść skargi przeciw p. Bule Swemi haniebnymi czynami wykreslił się p. Korfanta sam z uczciwej społeczności, a żaden uczciwy obywatel nie powinien mu podawać ręki. P. Korfanta stanowi źródło za-

meću na Śląsku, jest przeszkodą w unormowaniu stosunków, jest przyczyną paraliżującą zgodną współpracę. Gdy do tego dodamy haniebne sukursy p. Korfanteo na rzecz niemieckich volksbundowców i ich antypaństwowej roboty — będziemy mieli obraz potwornego szkodnictwa p. Korfanteo, który mógł być pierwszym ogólnie szanowanym obywatelem, a stał się z własnej winy zakalą i szkodnikiem.

Ponieważ p. Korfanta, mimo stawianych

mu publicznych zarzutów natury bardzo obciążającej, stara się odgrywać rolę wybitnego działacza politycznego i prezesa stronnictwa nawet na terenie Pomorza i Wielkopolski, nie oczyściwszy się wprawdzie ze stawianych mu zarzutów, jest obowiązkiem opinii publicznej dla oczyszczenia naszej atmosfery wewnętrznej z faktami cytowanymi się zaznajomić i z nich odpowiednio wnioski wyciągnąć, w imię zdrowia naszego życia publicznego.

Ogólnopolski Kongres Akademicki Młodzieży Państwowej

W niedzielę odbył się w Warszawie pierwszy ogólnopolski kongres akademickiej młodzieży państwowej. Tłumy młodzieży akademickiej pospieszają od wczesnego rana do kościoła św. Anny skąd po wysłuchaniu mszy św. udali się pochodem na obrady kongresu. Kongres rozpoczął się przemówieniem p. pulk. Sławka, a następnie zabrali głos prof. Makowski, gen. Orlicz-Dreszer i liczni akademicy. Na zakończenie akademii uczestnicy udali się ulicami miasta do Belwederu, gdzie pochód rozwiązano. — Zdjęcie nasze przedstawia grupę delegatów ze sztandarami na dziedzińcu Belwederu. Na lewo w górze chwila przemówienia pulk. Sławka do młodzieży.

„Cesarz” banku kolonialnego w więzieniu

90 milionowy krach we Francji

W Paryżu aresztowano znanego bankiera Froment-Guieysse, byłego prezesa Rady zawiadowczej Banque Coloniale d'Etudes et d'Entreprises Mutuelles, przedsiębiorstwa finansującego pracę kolonialną Francji w Afryce i Azji. Utworzona w 1914 r. przez samego Fromenta rozwinęła się w latach powojennych na olbrzymią centralę kredytową z kapitałem 46 milionów franków, z dwudziestoma filjami, z syndykatami eksploatacji kolonialnej itd.

W styczniu br. bank nagle zawieszona wypłaty. Zwołana na gwałt Rada zawiadowcza odwołała jednogłośnie swego prezesa winnego poważnych błędów. Zaś 21 kwietnia rozpoczęto likwidację.

Wedle dotychczasowych obliczeń ekspertów prawnych krach banku doszedł do 90 milionów franków. Cały szereg niepo-

rzadków rachunkowych doprowadziło do aresztowania Froment-Guieysse. Na giełdzie nie zdziwiło to zresztą nikogo. Finansista chorował już od lat na szczególną megalomanię. Nazywał sam siebie „Cesarzem Banku Kolonialnego”, umiał swą niewzruszoną niczem wiarę w siebie wlać w członków zarządu przedsiębiorstwa i w jego akcjonariuszy. Jego niepojęta ambicja pchała go do coraz to nowych przedsięwzięć, które rzekomo miały być zerkie a były poprostu ryzykowne.

Froment-Guieysse nie był zresztą nieuczciwym w zwykłym tego słowa znaczeniu. Upadł jedynie przez swój pęd do stania się potentatem finansowym równym Morganom i Fordom. A tymczasem jego ambicje były stanowczo „nad stan”.

Prace nad wykonaniem Konkordatu Narady Episkopatu z Rządem

Dowiadujemy się, że od połowy bm odbywał się w dalszym ciągu szereg konferencji delegatów rządu z komisją papieską, poświęconych omówieniu zagadnień, związanych z wykonaniem konkordatu.

W konferencjach tych, jak wiadomo, biorą udział ze strony rządu: dyrektor departamentu p. Potocki, szef biura prawnego w ministerstwie reform rolnych p. Korwin-Piotrowski. Ze strony Stolicy Apostolskiej: ks. biskup podlaski Henryk Przezdziecki, ks. biskup łucki Adolf Szelażek oraz ks. biskup łomżyński Stanisław Łukomski.

W wyniku tych konferencji nastąpiło między innymi uruchomienie komisji mieszanej — która ma na celu przestudjowanie sprawy budynków, których Kościół został pozbawiony przez państwa zaboreze, a które znajdują się teraz w posiadaniu rządu polskiego. Na członków tej komisji zostali powołani przez ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego p. sędzia Zdanowicz z ministerstwa sprawiedliwości, p. Szymkiewicz, naczelnik wydziału w ministerstwie robót publicznych oraz p. Korzubiński, naczelnik wydziału w ministerstwie W. R. i O. P., ze strony zaś Stolicy Apostolskiej zasiadają w niej m. i. uprzednio już desygnowani księża biskupi.

Nasze parowozy

Na zamówienie ministerstwa komunikacji zakłady H. Cegielskiego w Poznaniu wykonały trzy parowozy pociągowe nowego typu, przeznaczone specjalnie do pociągów pociągów o charakterze międzynarodowym i tranzytowych. Parowozy te obsługiwać będą pociągi pociągowe do 750-ciu ton.

Próbné jazdy, które dokonane zostały na trasie Poznań—Zbaszyn i Poznań—Toruń, wykazały, iż szybkość parowozu obciążonego pociągiem złożonym z 21 wagonów pulmanowskich sięgać może do 115-tu kilometrów na godzinę.

Nowy typ parowozu przyczyni się ogromnie do zwiększenia sprawności i szybkości ruchu pociągów międzynarodowych, przechodzących przez Polskę. Między innymi parowozy tego typu znajdują zastosowanie na odcinku tranzytowym między Chojnicami a Malborkiem.

Harcerstwo polskie we Francji

Wizytacja drużyn polskich we Francji dokonywana przez dha K. Stawarskiego została już ukończona. Wizytacja ta dała b. zadowalające rezultaty. Wyniki jej przekonały nas, że 1020 harcerzy, zorganizowanych w 47 drużynach, znajdujących się pod opieką 25 Kół Przyjaciół, nie tylko prowadzi pracę prawdziwie po harcersku, ale potrafiło w pracy tej uzyskać doskonałe wyniki. Dziś harcerstwo stało się już niezbędnym wśród polskiej emigracji we Francji.

— Złot Rumuński, nad którym protektorat objął król Karol odbędzie się w przyszłym roku. Będzie to niewątpliwie najdłuższy z dotychczas zorganizowanych i zapowiada się bardzo ciekawie. Przewidywanych jest cały szereg zawodów, z których przedewszystkiem wyróżniają się zawody skautów wodnych, będące eliminacją rumuńską do Międzynarodowych zawodów wodnych w Polsce.

Z naszych zagadnień morskich

Polska a Gdańsk

od średniowiecza aż do doby obecnej

II.

Konkurencja Elbląga

Wszystkie te utrudnienia odczuwali dotkliwie nie tylko kupcy miast polskich i szlachta polska, sprzedająca zboże w Gdańsku, lecz również kupcy obcy. Wielokrotnie skarżyli się kupcy angielscy na trudności w Gdańsku, wprowadzając u siebie zarządzenie odwetowe, względnie starając się ommunąć Gdańsk w handlu z Polską. Te dążenia Anglików zbiegły się z dążeniem Polski w kierunku poskromienia zbyt zachłannego Gdańska. Wreszcie, gdy Gdańsk wszczął walkę ze Stefanem Batorem, którego elekcji Gdańsk nie chciał uznać, król ten rzucił myśl utworzenia portu polskiego w Elblągu. Jednocześnie król wydał dekret banicji na Gdańsk. Wówczas gdańszczanie zbrojnie napadli na Elbląg. 10-go września 1577 roku połączona flota gdańska i duńska wyruszyła na Elbląg, spaliła przedmieście i śpichrze, uprowadziła kilkadziesiąt okrętów, i tylko dość wczesna deszcz ocalała port ten od zupełnej zagłady. Próbowali też gdańszczanie ratować

kamieniami, piaskiem wejście do portu elbląskiego. Wkrótce, bo już 12 grudnia 1577 r. pogodził się Stefan Batory z Gdańskiem, pragnąc uzyskać wolną rękę na wschodzie. Gdańsk złożył królowi przysięgę wierności i hołd w Malborku, prosząc o przebaczenie. Nie przeszkadzało to jednak, by kupcy angielscy ze swej strony weszli w bliższy kontakt z Elblągiem, który dawał im większą gwarancję swobód, niż Gdańsk. W roku 1568 powstała w Anglii Kompanja Wschodnia (Eastland Company) dla targu z krajami na wschód od Sundu i Odry z siedzibą w Gdańsku. W czasie walk Gdańska przeciw Stefanowi Batorowi, Elbląg rozpoczął z kompanją rokowania, w celu przeniesienia jej siedziby z Gdańsku do Elbląga. Umowa ta została zawarta w roku 1579. Już wówczas Elbląg odgrywał poważną rolę jako port, odbierając coraz bardziej ruch okrętowy Gdańskowi. Kiedy w roku 1575 z Gdańska wypłynęło 1064 okrętów a z Elbląga jeden, w roku 1579 port gdański opuściło 126 okrętów, a elbląski

Pod naciskiem konkurencji Elbląga zaczęły się nareszcie w Gdańsku pewne opamiętanie tak, że złagodzone i zrewidowano zbyt ostre przepisy wilkierza. Kiedy coraz bardziej zboże polskie zaczęło się kierować do Gdańska, odczuła Polska ciężar wszystkich utrudnień handlowych w Gdańsku, który mógł bez przeszkód otwierać i zamykać port, przeciągając żelazne łańcuchy w poprzek wjazdu do portu. Król August III nakazywał w ordynacji królewskiej z 20 lipca 1750 roku rewizję wilkierza, który jednak przetrwał przez 164 lata do roku 1761. Aż do ostatnich chwil istnienia Polski przedrozbirowej utrzymały się w Gdańsku średniowieczne przepisy krepujące wolność handlu i rozwój stosunków gospodarczych oraz utrudniające dostęp Polski do morza, a nawet po rozbiorach za czasów kodeksu Napoleona i pod ustawami pruskimi jeszcze trwały różne średniowieczne ograniczenia. Gdańsk zatracił zdrową kupiecką inicjatywę. Obcy zaczęli omijać Gdańsk a kupiec gdański przestał być żeglarzem. Gdańsk pozostał średniowiecznym odseparowanym tworem w dobie tworzenia się silnych jednolitych państw.

PO wojnie światowej

Skończyła się wojna światowa i podpisany został Traktat Wersalski, wskrzesza-

jący Polskę i tworzący W. M. Gdańsk, które odzyskało z powrotem swoje stanowisko portu polskiego u ujścia polskiej Wisły. Gdańskowi dana jest możliwość ponownego odegrania roli jaką posiadał przez tyle wieków przed oderwaniem go od Polski przez rozbiory.

Gdańsk powracający do współżycia z Polską w roku 1919 nosi już odmienne oblicze. Prusacy odcięli go po rozbiorach Polski granicami od swego naturalnego obszaru ciężania co spowodowało, że port gdański w porównaniu z innymi portami wyraźnie zaczął upadać. Handel był systematycznie podcinany. Zamiast dróg handlowych z południa na północ tworzyli prusacy drogi z zachodu na wschód, przecinając tradycyjny kierunek zainteresowań portu gdańskiego. Zamiast tradycyjnego handlu zaczęto tworzyć sztucznie w Gdańsku przymysł przeważnie państwowy i mający na celu wzmocnienie niemieczyzny i przyciągnięcie elementu obcego niemieckiego. Ukoronowaniem tej polityki jest osiedlenie w Gdańsku wielu dziesiątek tysięcy pruskich urzędników i wojska.

Gdy Gdańsk wrócił po wojnie światowej do łączności gospodarczej z Polską już tylko piąta część jego ludności zajmuje się handlem.

(Dokończenie nastąpi).

Sytuacja rolnictwa pomorskiego w listopadzie

Z Pom. Izby Rolniczej otrzymujemy poniższe sprawozdanie. W przeciwieństwie do września i października br. przebieg pogody w listopadzie był dla rolnictwa korzystny. — Tak korzystny przebieg pogody i przy umiarkowanej wilgotności sprzyjał rozwojowi ozimin, które znacznie się rozwinęły i przeszły w zimę w stanie naogół dobrym. Piękna pogoda pozwoliła niemal wszędzie ukończyć wszelkie prace uprawne pod jarzyny. Nieukończono w październiku wykopki buraków skozdowego i odstawę uskuteczniano w pomysłnych warunkach do końca miesiąca. — Zbiór buraków w stosunku do ostatniego roku znacznie się obniżył — ostateczne obliczenia jeszcze nie ukończono. Natomiast cukrowość jest wyższa, mimo, że powszechnie liczone się z przypuszczalną niską zawartością cukru, w związku z nadmiarem opadów, brakiem ciepła i niedostatecznym nasłonecznieniem w okresie wegetacji.

Cukrownie kończą w tym roku kampanie wcześniej niż w latach ubiegłych, z powodu znacznego zmniejszenia produkcji.

Podwyżka cen ziemniaków

Gorzelnie jeszcze nie ruszyły. Rolnicy bowiem, mając kontyngenty wyępu surówki w bieżącym roku znacznie obniżone, wstrzymują się z rozpoczęciem kampanii, by zabezpieczyć sobie wywar dla inwentarzy na okres zimowy. Rentowność produkcji w gorzelnictwie stoi pod znakiem zapytania. Władze skarbowe poza obniżeniem kontyngentów wyępu, ustaliły cenę na ziemniaki niższą nawet niż w roku ubiegłym. Jest to dla rolnictwa bardzo niekorzystne. Ceny ziemniaków w porównaniu z rokiem ub. znacznie się podniosły dzięki eksportowi, a i na okres wiosenny przewiduje się dobrą konjunkturę. W tych warunkach produkcja gorzelnicza może narazić rolników na straty. Przy zmniejszonym bowiem kontyngencie produkcji gorzeli, koszty stałe gorzelnicy rozkładają się na mniejszą ilość surówki i podnoszą wydatnie koszty produkcji jednostki spirytusu.

Odbiór tytoniu odbywający się w Grudniu, zapoczątkowany w dniu 26 paźdz. br. trwa nadal. Obszar uprawy tytoniu (machorki) na Pomorzu w tym roku znacznie rozszerzono (ogółem 391 ha). Zbiór był naogół pomyślny. Dzięki korzyściom jakie przynosi uprawa tej rośliny, daje się zauważyć wśród rolników tendencja do rozszerzenia jej uprawy. Wśród plantatorów jednak dają się słyszeć liczne żale na niewłaściwy odbiór tytoniu.

Tendencja wzrostowa na wszystkie zboża

Sytuacja na rynkach zbożowych, tak krajowych jak i zagranicznych uległa znacznej poprawie. Widoczna jest tendencja wzrostowa na wszystkie zboża. Korzystny ten objaw tłumaczy się: średnim urodzajem zbóż we wszystkich państwach eksportujących, jakoteż zmniejszoną zdolnością eksportową sowieńców. Tak samo zmniejszenie arealu uprawy zbóż w Ameryce i Australji odgrywa niepoślednią rolę.

Kształtowanie się cen zbóż w stosunku do przeciętnych cen miesiąca października br. na giełdzie towarowo-zbożowej w Poznaniu wykazuje poniżej umieszczone zestawienie:

Ceny na zboże według notowań Giełdy Zboż. w Poznaniu w zł. za 100 kg.:

Okresy	pszenica	żyto	jęczmień przem.	owies
Przec. mies. za paźdz. 1931	21,25	22,49	21,59	21,30
W listop. przec. tygodn.				
2. 11. — 7. 11.	22,92	23,13	23,13	23,08
9. 11. — 14. 11.	24,95	24,93	23,65	24,40
16. 11. — 21. 11.	25,33	25,73	23,58	24,88
23. 11. — 26. 11.	26,00	27,06	23,75	25,75

Ciężka sytuacja na rynku zwierząt rzeźnych

Natomiast na rynku zwierząt rzeźnych wytworzyła się sytuacja wprost katastrofalna dla producentów rolnych. Spadek cen produktów zwierzęcych osiągnął niebotowany dotychczas poziom. Według notowań targowicy miejskiej w Poznaniu ceny trzody chlewniej wynosiły w r. g. 1929-30 — 218 zł. za 100 kg. żywej wagi, w 1930-31 — 128 zł; ostatnio zaś w ostatnim tygodniu bm. cena spadła do 87 zł za 100 kg.

Podobnie silnie spadły ceny bydła, cieląt wiec i to zarówno w porównaniu z tym sa-

mym okresem czasu w latach ubiegłych, jak i w porównaniu nawet z poprzednim okresem sprawozdawczym (m. październik). Niżej umieszczone zestawienie ilustruje wymownie spadek cen wszelkich zwierząt rzeźnych na rynku poznańskim:

Ceny na bydło według notowań giełdy w Poznaniu w zł. za 100 kg.:

Okresy	Wół młodszy do 3 lat	Bułanie nie-tuczony do brzo odży-wione	Krowy tuczony mięsiste	Jalowie tuczony mięsiste	Młodzież odży-wiona	Cielęta dobrze odży-wione	Owce dobrze odży-wione	Świnie pek-nomsiste od 80-100kg.
przecięt. miesiąc, za październik . .	77,5	58,25	78,5	78,75	50,88	80,25	60	101
w listopadzie przeciętnie tygodniowo								
2/XI — 7/XI . . .	66	49	72	71	47	74	48	100
9/XI — 14/XI . . .	65	49	69	68	42	54	45	94
16/XI — 21/XI . . .	64	47	63	64	46	54	—	85
23/XI — 28 XI . . .	63	47	62	63	46	59	—	85

Ta gwałtowna zniżka cen objęła także przetwory rzeźne w szczególności bekony, które na rynku w Londynie w ostatnim tygodniu listopada notowane były od 37 do 39 sh. za 1 ctr. a więc po cenach niżej kosztów produkcji. To niesłychane załamanie się cen produktów rzeźnych wywołane zostało wzmocnioną podażą, wywołaną znacznym powiększeniem się pogłowia, a także nieurodzajem pasz, który zmusza rolników do wyprzedawania zbędnych inwentarzy. Z drugiej zaś strony znaczne trudności na rynkach odbiorczych (Austria, Czechy) oraz pogorszenie warunków zbytu na rynku angielskim — wywołanym spadkiem funta — dokonało reszty. Zaznaczyć należy, że obecny kryzys cen na produkta hodowlane dotyka przedewszystkiem małorolnych, którzy

w głównej mierze są producentami inwentarza rzeźnego, w szczególności trzody chlewniej. Rolnictwo domaga się od Rządu niezwłocznego przystąpienia do sprawy załamania się cen na zwierzęta użytkowe i zwolnienia w tej sprawie konferencji.

Na rynku mleczarskim i jajczarskim

Zaobserwowane w końcu ubiegłego miesiąca lekkie ożywienie na zagranicznych rynkach mleczarskich — uległo w miesiącu sprawozdawczym uspokojeniu, a ceny wróciły niemal do punktu wyjścia. Stan ten się nie zmienił, mimo zmniejszenia się zapasów i mniejszego dowozu z krajów eksportujących. Tłumaczy się to wyjątkową słabą siłą kupna

konsumentów, którzy swoje zapotrzebowanie ograniczają do minimum.

Sytuacja na rynkach jajczarskich kształtowała się nieco pomyślniej niż w październiku. Ze względu na spadek produkcji, przeważała tendencja wzrostowa zwłaszcza na jaja świeże. W związku ze spadkiem temperatury oczekuje się dalszej silnej tendencji wzrostkowej.

Na rynkach lokalnych uwydatniła się pod koniec miesiąca znaczna wyżka cen jaj świeżych. Ceny masła pozostały niewiele na poziomie cen miesiąca października, natomiast ceny na mleko konsumpcyjne nieznacznie się obniżyły.

Stosunki kredytowe i finansowe

W dziedzinie kredytowej i finansowej stosunki nadal układały się dla rolnictwa niepomyślnie. Warsztaty rolne uginają się pod ciężarem długów i podatków, których w terminach uregulować nie są w stanie. W tym stanie rzeczy rolnicy żyjąc pod ciągłą groźbą licytacji, sekwestrow i egzekucji, nie mogą racjonalnie prowadzić swoich warsztatów. To też coraz częściej słyszy się wśród nich głosy za sanacją istniejących stosunków, co zdaniem rolników dałoby się przeprowadzić jedynie drogą konwersji przedewszystkiem kredytów krótkoterminowych, a także zaległości w stosunku do Państwa i samorządów. Rolnicy żądają dziś przeprowadzenia konwersji zobowiązań na długoterminowe i niżej oprocentowane.

W prasie rolniczej i codziennej pojawiają się głosy poważnych rolników i społecznych działaczy rolniczych za rozbudową samorządu rolniczego, przez powołanie do życia izb rolniczych na innych województwach Polski i usamodzielnienie tego samorządu, celem dania mu swobody działania. Rolnictwo w konsolidacji tej widzi gwarancję należytej obrony jego praw i interesów.

Pomorska Izba Rolnicza.

Ponura tragedia w Warszawie

Samobójstwo całej rodziny po utracie posady przez żywicielkę siostr i matki

Warszawa stała się onegdaj widownią straszliwej tragedji, która wstrząsnęła opinią publiczną stolicy.

Na jednym z przedmieść warszawskich w drewnianym domku zamieszkiwały od pół roku, zajmując pokój i malutki przedpokój w przybudówce: 54-letnia Walentyna Fetlińska, wdowa, oraz córki jej: 31-letnia Zofja urzędniczka, od 11 lat kasjerka wekslowa w spółdzielni „Kooperacja Rolna”, oraz 21-letnia Jadwiga, jako chora na serce, pozostawała w domu.

Zofja zarabiając 500 zł. miesięcznie, jako bardzo zdolna urzędniczka, utrzymywała matkę i siostrę.

Fetlińska miała do pomocy biuralistkę, która zaniedbywała się w pracy, z tego powodu F. miała często nieprzyjemności. Doszło do tego, że F. prosiła dyrektorkę o inną pomocnicę, lecz pozostało to bez skutku. Dn. 3-go września r. b. pomiędzy Fetlińską, a niedbalą

biuralistką doszło do sprzeczki, a następnie do głośnej awantury.

Dowiedział się o tem dyr. Fijałkowski, który postanowił obie urzędniczki usunąć. Ponieważ Fetlińska niedawno otrzymała pożyczkę 3-miesięczną na kupno mieszkania w nowobudującym się domu na kolonji Staszica, przeto na rękę dostała tylko 40 zł.

Wieść o pozbawieniu pracy zdolnej i ogólnie lubianej urzędniczki zrobiła przynębiające wrażenie wśród kolegów i koleżanek. — Jeszcze tegoż dnia udała się delegacja do dyr., prosząc o zmianę decyzji. Ten był jednak nieubłagany. W ciągu następnego kilku dni w tej sprawie był u dyrektora pewien poseł, następnie kilkakrotnie przychodziła do biura i mieszkania matka Fetlińskiej, lecz wszystko na próżno. Staruszka ze łzami w oczach błagała dyrektorkę o odwołanie, że o ile nie zmieni decyzji — całej rodzinie grozi śmierć głodowa.

Od tej pory Zofję F. ogarnęła manja samobójcza. Domownikom i sąsiadom mówiła, że bezwzględnie odbierze sobie życie i skłoni do tego również matkę i siostrę. Pewnego razu matka udała się do krewnych na ul. Koszykową 35, dokąd wkrótce przysłała Jadwiga. Tam pierwsza usiłowała wyskoczyć przez okno z 4 piętra, lecz córka powstrzymała ją. Pewnej nocy planowano popełnić samobójstwo przez zaciągnięcie, lecz widocznie niedostateczna była ilość trującego gazu. Wreszcie również w nocy Jadwiga usiłowała napić się trucizny, lecz starsza siostra wyrwała buteleczkę i wyrzucając ją na podwórce, rozbiła sztybę. Prawdopodobnie nieszczęśliwa rodzina nie chciała już dłużej cierpieć, tembardziej, że cała gotówka wyczerpała się już, przeto nocy wczorajszej postanowiła położyć kres cierpieniom.

W pół godziny po północy do mieszkania parterowego zajmowanego przez artystę dramatycznego, Eugenjusza Kwiecińskiego i żonę jego Janinę, ktoś kilkakrotnie silnie uderzył w szybę. Pierwsza obudziła się Kwiecińska, po chwili — mąż. Ten włożywszy palto, wybiegł na podwórce. — W drzwiach natknął się on na Jadwigę F., bosą i w negliżu.

Prerażonym głosem rzekła ona:

ONE TAM WISZĄ!

pozem wpadła do mieszkania. Kwieciński, wskoczywszy do mieszkania Fetlińskich, ujrzał w progu pokoju wiszącą na sznurku Zofję. Momentalnie sznurek przeciął i położył samobójczynię na łóżko. Następnie K. zaczął poszukiwać matki. Wybiegł tedy na podwórce, przypuszczając, że tam gdzie popełniła samobójstwo. Nie znalazłszy jej jednak, powtórnie wpadł do mieszkania i wtedy ujrzał Fetlińską, wiszącą w kącie około toalety, przyczem twarz obrócona była do ściany, nie chcąc widocznie patrzeć na wiszącą się prawdopodobnie razem córkę. W pobliżu pierwszej samobójczyni leżał przewrócony taboret, przy drugiej zaś — stołeczek. Kwieciński porwał z domowej apteczki amoniak i rzucił się na ratunek, żona K. zaś zawiadomiła dozorcę, aby zaalarmował policjanta. Tymczasem, Jadwiga leżąca na łóżku, wyla się w bólach. Silna woń esencji octowej wskazywała, że i Jadwiga popełniła samobójstwo. Na podłodze znaleziono 2 puste butelki po 30 gram. esencji, w 16-ku zaś jeszcze trzecią pełną butelkę. W 10 minut od chwili alarmu przybył lekarz Pogotowia, który stwierdził śmierć matki i córki Zofji, młodszą zaś — nieprzytomną i w stanie ciężkim przewiózł do szpitala Dzieciątka Jezus. Tam w poczekalni — wkrótce życie zakończyła.

Cztery żony jednego męża

Zwolennik wielożeństwa zdemaskowany w Kielcach

Nowa ustawa małżeńska jest tematem wielu rozważań wśród zainteresowanych, bo w sprawie tej zainteresowany jest niemal każdy i każda.

Wyjątek stanowi Franciszek Piasecki, mężczyzna 35-letni, którego nic a nic nie obchodziły wszelkie ustawy małżeńskie. Będąc zdecydowanym zwolennikiem wielożeństwa, działał konsekwentnie w tym kierunku i byłby zapewne działał dalej, gdyby nie niedyskretna interwencja policji.

Ustaliła ona, że Piasecki w r. 1920 ożenił się z Apolonją Dowgiałówną. W trzy lata później jako Roman Kozakiewicz sta-

nał on na kobiercu ślubnym z Kamilą Pawłowską. Wówczas bigamistę nakryto i osadzono na rok w więzieniu.

Nie ulecyło go to jednak, w roku 1927 bowiem wstąpił znowu w związku małżeńskie z Heleną Śniadówną — tym razem jako Kotowski Stanisław. Wreszcie w roku 1930 zaślubił Sabinę Galińską.

Ostatnia z żon oskarżyła go o wielożeństwo. Rozesłano listy gończe i niepopornego poligamistę zatrzymano w Kielcach. Istnieje domniemanie, że lista jego żon jest o wiele dłuższa i że śledztwo wykryje znacznie więcej ofiar Piaseckiego.

Czy był to reumatyzm, - czy też co innego

w każdym bądź razie czuję się teraz zupełnie zdrowa i mogę jak dawniej pracować, pisze nam m. in. pani Wł. Suska, Warszawa, Stare Miasto 4-6. W ciągu szeregu lat leczyłam się w najrozmaitszy sposób, chcąc pozbyć się moich dokuczliwych i męczących bólów, które występowały coraz to w innym miejscu: w krzyżu, plecach, a czasem znów w stawach rąk i nóg. To z pewnością pogoda, przebiegnię — twierdzili jedni i radzili trzymać się ciepła, lecz niestety, nie mogłam długo uleżeć w łóżku. To chyba reumatyzm, podagra — utrzymywali inni, zalecając ścisłą dietę. Nie jadłam prawie wcale mięsa i próbowałam ciągle coraz to nowe leki. Lecz skutek był wręcz przeciwny, czułam się coraz gorzej i gorzej. Co też mi doprawdy delegało to i dziś, rzeczywistość, powiedzić nie mogę — wiem tylko jedno, od

czasu, gdy zaczęłam zżywać Togal, nie czuję już żadnych bólów i mogę, jak dawniej normalnie pracować. Tysiące udrczonych odzyskało przy pomocy Togalu swe zdrowie! Przy reumatyzmie, podadze, łamaniu w krzyżu, rwaniu w stawach, bólach nerwowych i głowy, grypie, przeziębieniach i pokrewnych cierpieniach działają tabletki Togal szybko i pewnie. Togal nie tylko usmierza bóle, lecz i w zarodku zwalcza te niedomagania. Nawet w chronicznych wypadkach osiągnięto przy pomocy Togalu pomyślne rezultaty. Nieszkodliwe dla serca, żołądka i innych organów. Przeszło 6000 orzeczeń lekarskich. Spróbujcie więc sami dziś jeszcze, lecz żądajcie we własnym interesie tylko tabletki Togal. Niema bowiem nic lepszego! Do nabycia we wszystkich aptekach.

KRONIKA

Czwartek
3
grudnia

BYDGOSZCZ

Kalendarzyk rzym.-kat.

Sroda Aureli

Czwartek Franciszka Ks.

— Dyżur nocny aptek do 6 grudnia włącznie: Apteka Piastowska, Plac Piastowski 25, telefon 682 i Apteka pod Orlem, Stary Rynek im. Marszałka Piłsudskiego 14, telefon 98.

— Muzeum Miejskie przy Starym Rynku otwarte codziennie od godz. 10—16, w niedzielę i święta od godz. 11—14. Obecnie w Muzeum prócz wystaw zwykłych, wystawa obrazów i rzeźb Krakowskiego Towarzystwa Artystów Polski „Sztuka”.

Teatr Miejski.

Sroda „Dzielny wojak Szwajk”, rewelacyjna sztuka z powieści Haszka, w której świetny autor wykazuje całą groteskowość austriackiego wojowania. Leon Wyrwicz, znany humorysta występuje gościnnie w roli dr. Grünsteina. Szwajka gra znakomicie Mieczysław Dowmunt, wywołujący huragany śmiechu.

W piątek piękna operetka Kalmana „Hrabina Marica” z Grabowską i Malinowskim w partjach głównych.

Przedstawienie popołudniowe. W niedzielę dnia 6 i wtorek 8 grudnia dane będą specjalne przedstawienia dla dzieci i młodzieży, które wypełni czarodziejska baśń Walowskiego „Kopciuszek”, w bogatej wystawie i pięknych efektach scenicznych. Ze względu na przewidywany wielki popyt na bilety, kasa zamawia już rozpoczęła przedsprzedaż. Początek o godz. 16-tej.

Premjera „Chorego z urojenia”. 12 grudnia premjera komedji Moliera „Chory z urojenia”, którą znakomity pisarz wzbogacił genialnymi pomysłami i ciekawymi sytuacjami. Cały element tej wysociej komedji polega na tytułowej postaci, która kroku zdaje się nie robi i słowa nie powie, by nie wywołać śmiechu. „Chorego z urojenia” grać będzie dyr. Stoma. Reżyseruje Kazimierz Korecki.

Repertuar kin:

Nowości — dziś barwny arcyfilm dźwiękowy p. t. „Król bezkraków” z Janette Mac Donald i Denisem Kingem w rolach głównych.

Marysienka — podwójny program: „Romans uwodzicielski” z Lyą de Putty oraz film p. t. „Wybuch w prochowni”.

Corso — w dalszym ciągu podwójny program: „Cyryl Royal” oraz „Pat i Patachon”.

Kryształ — wprowadziło na ekran dźwiękowy film p. t. „X 27” reżyserji Sternberga.

Kino-rewja (dawniej „Oko”) — wystawia nową rewję p. t. „Na fali 1001”. W rewji występują artyści „Uśmiechu Bydgoszczy” z p. Wołoskim na czele. Nadprogram piękny film egzotyyczny p. t. „Fatalna kobieta”. Codziennie początek rewji o godz. 18.45 i 21.15.

Z miasta

— Zebranie Tow. Ekonomistów w Bydgoszczy. W piątek, dnia 4 grudnia r. b. odbędzie się o godz. 20-tej w sali obrad Izby Przemysłowo-Handlowej, Nowy Rynek 8, wieczór dyskusyjny Towarzystwa Ekonomistów w Bydgoszczy, na którym p. redaktor mgr. Otto wygłosi referat p. t. „Międzynarodowa wojna celna”. Członków uprasza się o liczne przybycie.

— Zebranie restauratorów. W środę, dnia 2 grudnia o godz. 16.30 odbędzie się w hotelu „Pod Orlem” miesięczne plenarne zebranie Towarzystwa Restauratorów, na którym poruszone będzie sprawa podwyżki cen piwa oraz omawiane będą w dalszym ciągu sprawy koncesyj i podatkowe.

— Okręg chorów kościelnych w najbliższym czasie wykona mszę Brucknera. W koncercie bierze udział około 100 śpiewaków oraz orkiestra Związku Zawodowych Muzyków. Dochód z koncertu przeznaczony na bezrobotnych muzyków.

— Ostre strzelanie. W dniach 3 i 4 grudnia b. r. przeprowadzać będzie 62 Pułk Piechoty Wlkp. na strzelnicy bojowej 15 Dywizji Piech. Wlkp. ostre strzelanie. Drogi w tym kierunku strzeżone będą przez posterunki wojskowe.

Czelnosc zlodziejska bez granic

W dniu wczorajszym o godz. 4-tej po południu nieznaną sprawcą dokonano niezwykle śmiałej kradzieży w sklepie Józefa Ossowskiego przy ul. Warszawskiej 8. W czasie gdy p. Ossowski w przyległym do sklepu pokoiku rozmawiał z jednym ze swych znajomych wślizgnął się do sklepu nieznaną złoceńcą, który zachowując się nadzwyczaj cicho i bezszelostnie potwierał szulfrady w ladzie, kradnąc z nich tekę z większą ilością formularzy woksłowych, wartości kilkudziesięciu złotych. Niezauważony znajdując się w pobliżu kasy podreżnąc złodziej pozostawił ją nietkniętą.

Obchód uroczystości listopadowych w Państwowej Szkole Przemysłowej i Internacie Kresowym

Urządzeniem obchodu z okazji rocznic listopadowych zajęła się w Państwowej Szkole Przemysłowej — Bratnia Pomoc.

Do licznie zebranej w auli młodzieży, wygłosił słowo wstępne również ceniony jak i znany mówca kpt. Kulwiec, charakteryzując z właściwą mu obrazowością znaczenie Powstania listopadowego dla Polski. Z kolei orkiestra Państw. Szkoły Przemysłowej, jakkolwiek w skromnym zespole, wykonała udatnie szereg utworów muzycznych. W dalszym ciągu programu nastąpiły deklamacje, oraz odegrano 1 aktowy dramat A. Straszczyka p. t.: „Kościuszko w Petersburgu”. Całość potraktowana poważnie wypadła doskonale, dowodząc, że uczniowie Szkoły Przemysłowej idealnie pojmują swe obowiązki Polaków — oby-

watele.

Rocznice 101 Powstania listopadowego uczczono w Internacie Kresowym również uroczystości, jak w Państwowej Szkole Przemysłowej. Pierwszą część obfitego programu wypełnił swym odczytem wybitny mówca i historyk kpt. Kulwiec, oraz p. Gryńiewicz deklamacją („Reduta Ordona”). Na drugą część złożyły się melodeklamacje p. Drozdowskiego, występ duetu muzycznego p. Wróblewskiego (skrzypce) i p. Pucińskiego (fortepian), deklamacje artystki dramatycznej p. H. Biernackiej, oraz kilkakrotny występ chóru wychowanków Internatu.

Na zakończenie tej uroczystości, amatorski zespół wychowanków odegrał 1 aktowy dramat o treści patriotycznej.

Dzielnie spisala się Straż Pożarna

Ubiegłej nocy o godz. 1.30 zaalarmowano telefonicznie bydgoską Straż Pożarną o groźnym pożarze, jaki wybuchł w majątku p. Rybickiego w Żółwinie.

Znani ze swej sprężystości i znakomitego wyszkolenia strażacy przybyli na miejsce wypadku, oddalone o ca. 13 km. od Bydgoszczy już o godz. 1.45 i przy pomocy jednej cysterny i motopompy przystąpili do akcji ratowniczej. Palili się zabudowania służby folwarcznej. Płomienie w okamgnieniu objęły cały dach i groziły doszczętnym strawieniem dużego budynku, zamieszkałego przez 6 rodzin.

Dzięki niezmiernym wysiłkom strażaków, pożar udało się wkrótce zlokalizować,

jak również uratować od zagłady 4 mieszkania robotnicze. Dwa mieszkania padły niestety pastwą żywiołu. Odejżdżających rano strażaków mieszkańcy folwarku żegnali pełni rozczulenia i wdzięczności za ratunek i ciężką ich pracę.

Jak się dowiadujemy, władze bezpieczeństwa wdrożyły energiczne śledztwo, gdyż zechodzi tu podejrzenie złośliwego podpalenia. Mianowicie robotnicy dworscy słyszeli po północy odgłos strzałów rewolwerowych w bliskiej okolicy dworu. Gdy jeden z robotników wyszedł przed dom, zauważył jakiegoś uciekającego osobnika. Wkrótce potem dom stanął w płomieniach.

Z sali sądowej

Pieśń bez słów

Dzieciobójstwa coraz częściej znajdują się ostatnimi czasy na wokandy sądowej. Signum temporis. Nieublaganie rozmięśniająca się ngda pociąga zwyczajnie za sobą potrzebę chwilowych zapomnień, chęć niszczenia robaka narokotykami, czy szalem zmysłowym, chociażby kosztem długiej i srogiej pokuty. Jest faktem, iż przesilenie gospodarcze, a co zatem idzie ubożenie ogółu powoduje wzrost liczby urodzeń dzieci nieślubnych, zdanych zwyczajnie na łaskę i niełaskę pozostawionych samopas, bezradnych, potępianych, wyśmiewanych i pozbawianych pracy „niemoralnych” matek, których jedynym może przestępstwem był brak uświadomienia oraz brak pieniędzy na „zatuszowanie” błędów, jakże często zamywanych wśród sfer zamożniejszych. Owoce „nieodwołanej”, wolnej miłości giną zwyczajnie marnie, rzucane przez nie-ludzkie matki świniom na pożarcie czy płomieniom na pastwę. Czyż doprawdy nie-ludzkie matki, czy też najbardziej z biednych istot, które rozpacz, bezradność a przedewszystkiem bezlitosny, zimny konwenans współzycia zbiorowego w ramiona najstraszniejszej zbrodni rzucają? W tym kierunku prawo zwyczajowe powinno ulec stanowczo gruntownej rewizji. Jakżeż łatwo i niepięknie jest rzucić kamieniem potępiania na nieszczęśliwe te istoty, w istocie rzeczy tylko zbłąkane. Bardziej ludzka, bardziej na miejscu byłaby w wypadkach takich troskliwa opieka, wyżnienie z sere pogardy dla całkowicie

nie winnych dzieci nieślubnych i niewyrzucanie ich matek poza nawias społeczeństwa. Może tą drogą udałoby się zmniejszyć zatrważająco wzrastającą ilość dzieciobójstw, gdyż prawo choćby nie wiedzieć jak srogie, staje bezradne wobec gehenny rozpacz, poniżenia i opuszczenia. Refleksje te nasuwają się same przez się ilekroć arcyśmudne sprawy roztrzęsywane są przez sędziów powołanych do obrony praw. Rzecz społeczeństwa byłoby stworzenie warunków, by prawa te nie były obrażane.

Onegdaj usłyszeliśmy znów pieśń starą, dobrze znaną. Robotnica daje życie dziecku nieślubnemu, które w 2 godziny po porodzie własnymi rękoma dusi w śmiertelnej obawie, by fakt, iż została matką, nie przedostał się do wiadomości chlebodawcy, a tem samem, by z małżeństwem nie została wyrzucona na bruk i nie zmarła wraz z niem śmiercią głodową. Zacierają więc ślady w sposób nie-ludzki, ale bodaj że dla niej jedynie dostępny. Dzieciobójstwo jednak jak zwykle wychodzi na jaw, sprawczyńni jego dostaje się za kratki, by po 2 latach pokuty opuścić więzienie zupełnie wykołojona. Jeszcze jeden więcej z pariasów jeszcze jeden materiał na przyszłą kochankę bandytów. Ową nie-ludzką matką okazała się 35-letnia robotnica Bolesława Sikorska z Ciężkowa, za którą zamknęły się bramy więzienia na przeciąg dwóch lat. Prawu stało się zadość, ludzkość jednak popłakała cicho nad tragedją małuczki.

Sroga kara za lichwę

Stanisław Kierczyński, kupiec z Łabiszyna lichwiarstwem pragnął powiększyć swój majątek. Będąc jednym z najbogatszych obywateli Łabiszyna, na prawo i lewo wypożycał pieniędże każąc sobie za to płacić zbyt wygórowane procenty.

Tak długo dżban wodę nosi, póki się ucho nie urwie i Kierczyński został pociągnięty do odpowiedzialności za uprawianie lichwiarstwa. Na rozprawie przed Sądem Grodzkim udowodniono mu, że nieuczciwie postąpił z niej. Bolesławem i Antonim Lanieckimi i A. Polcynem z Mamlicza.

Mianowicie 6 czerwca 1928 roku wypożyzył małżonkom Lanieckim 19000 złotych. — Przy wypłaceniu tej sumy potrącił sobie 2400 zł. tytułem odsetek za 1 rok czyli gotówką wypłacił Lanieckim tylko 7.600 zł. Nie pozostał jednak na tem, bo przeczuwając wiadośnie, że Lanieccy nie będą mogli zwrócić mu należności w umówionym czasie, zastrzegł sobie jednocześnie, że w razie niemożności zwrotu długu, będą mu po upływie roku płacili 10 złotych dziennie tytułem odszkodowania. Istotnie tak się stało. Po upływie roku Laniecki, — nie mając pieniędzy na zaspokojenie długu płacił lichwiarzowi 10 złotych

dziennie jeszcze przez długi czas, dopóki wszystko się nie wydało.

Z Polcynem postąpił podobnie. Wiedząc mianowicie, że ten znajduje się w przykrem położeniu, pożyczył mu 4600 złotych, wypła cając tylko 4000 zł., zaś 600 zł. potrącił sobie tak samo tytułem odsetek za 1 kwartał, a w razie niemożności zwrotu długu w tym terminie, znowu zastrzegł sobie, że Polcyn będzie mu płacił 6 zł. dziennie jako odszkodowanie. Sąd Grodzki uznał go wtedy winnym w obydwóch wypadkach i ukarał go grzywną 400 zł. Zarówno oskarżony, jak i posterunek PP. w Łabiszynie, wnieśli odwołanie, wobec czego sprawa była tematem wczorajszej rozprawy S. O. w Bydgoszczy.

Obecne zeznania świadków jeszcze bardziej obciążły oskarżonego i dlatego też p. prokurator Domke uznał wyrok Sądu Grodzkiego za zbyt łagodny i wniósł o surowszą karę dla Kierczyńskiego. Sąd pod przewodnictwem wiceprezesa S. O. p. Macalińskiego przychylił się do wniosku prokuratora i uchyłając wyrok pierwszej instancji, skazał Kierczyńskiego na łączną karę czterech miesięcy więzienia i 5000 zł. grzywny z pozbawieniem honorowych praw obywatelskich na okres 3 lat.

Wieczornica

Zrzeszenia Rodaków z Warmji Mazur i Ziemi Malborskiej

Przedwczoraj odbyła się w sali Mellera przy Placu Piastowskim wieczornica Zrzeszenia Rodaków z Warmji, Mazur i Ziemi Malborskiej, poświęcona uroczystościom listopadowym. Obecnych zgórą 100 członków powitał prezes Zrzeszenia p. Załachowski, — poczem po wspólnym odśpiewaniu szeregu patriotycznych pieśni p. prof. E. Garbicz wygłosił dłuższy wykład o Powstaniu Listopadowym. Prelegent zobrazował zebranym przebieg bezowocnego naoczas wzmaganie się garstki powstańców z zaborcą. Mimo, że krew najlepszych synów Polski przelana w listopadzie 1830 roku nie dała zrazu upragnionej wolności — nie była daremną, gdyż traczące przejęły następnego pokolenia, które przecież wywalczyło wolność i niepodległość Ojczyzny. Po referacie, za który zebrani podziękowali gorącymi oklaskami, nastąpiły deklamacje p. Śnieżewskiej („Cieniom poległych orła”) i p. Śnieżewskiego.

W wolnych głosach poruszono zupełnie uzasadnione żale, że niektóre z miejscowych pism nie umieszczają nawet w komunikatach nazwisk prelegentów mających wygłosić odczyt czy wykład, o ile prelegenci ci są innych niż dane pismo przekonani politycznych. Dzieje się to mimo, że Zjednoczenie Rodaków z Warmji jest organizacją apartyjną.

Wieczornicę zakończono odśpiewaniem pieśni „Walczynek tysięcy”.

Tramwaje bydgoskie będą ogrzewane!

Od kilku dni można zauważyć kursujący na linii Wilezak - Bartodzieje tramwaj, który jest w Bydgoszczy swego rodzaju atrakcją. Wspomniany elektrowóz różni się od swoich złotych braci tem, że „dolepiono” mu oszklenie (na wzór wozów kursujących pomiędzy Dworcem a Okolem), co w pierwszym rzędzie wychodzi na zdrowie motorniczego, — poza tem zaopatrzone go w piecyk elektryczny, co niechybnie wyjdzie na zdrowie publiczności.

Piecyk ten jest bardzo ekonomiczny w użyciu, gdyż zadowala się prądem, który już swoją pracę wykonał, t. j. prądem zużytym.

Nowość ta spotkała się z niekłamaniem zadowolaniem Bydgoszczan, tylko jeszcze nie wszystkich. Należy mieć nadzieję, że Zarząd tramwajów miejskich niedługo w „wynalazek” ten zaopatrzy pozostałe wozy, przez co wybitnie zwiększy frekwencję pasażerów tramwajowych w okresie mrozów.

Zabezpieczenie domowych urządzeń wodociągowych od zamarzania

W związku z nastąpieniem mrozów Zarząd Wodociągów i Kanalizacji przypomina właścicielom domów i osobom zainteresowanym, że najlepszą ochroną przeciw zamarzaniu sieci wodociągowej i domowych urządzeń wodociągowych jest zabezpieczenie stałej cyrkulacji wody w domowych rurociągach.

Wobec powyższego nie należy domowych urządzeń wodociągowych zamykać na noc, a przeciwnie, należy starać się zabezpieczyć ruch wody w rurociągach, w jakim celu zaleca się conajmniej na najwyższym piętrze na noc zostawić kurki wodne trochę otwarte.

Za oszukane bankrucstwo do wzięcia

Wielce niesolidnymi kupcami okazali się 59-letni właściciel cegielni Józef Brok i 30-letni jego syn Zdzisław, ten ostatni 5-krotnie już karany za wszelkiego rodzaju matactwa i oszustwa. Jesienią 1928 r. Józef Brok nabył w Janowie w powiecie żnińskim cegielnię parową za cenę 172 tys. zł., z czego, jak zapodał nowy właściciel zapłacił gotówką 100.000 zł., resztę zaś w weksłach. Jako właściciel cegielni fungował nieletni syn Broka Ryszard. Sam zaś Brok figurował jako pełnomocnik 12-letniego swego syna. W przeciągu roku doprowadzili ojciec i syn cegielnię do zupełnej ruiny, zadłużając ją na dziesiątki tysięcy złotych. Gdy już czuli — jak to się mówi — nóż na gardle i bankrucstwo było nieuniknione, posprzedawali wszystko, co miało jaką wartość i to za bezcen. Jednemu z rolników wydzierżawili 60 morgów ziemi za 4000 zł., samą zaś cegielnię oddali w dzierżawę za 11.000 zł. Maszyny i urządzenia cegielni sprzedali sumarycznie za 15.000 zł., gdy jedna tylko z maszyn kosztowała de facto około 30.000 zł. Zagarnawszy w ten sposób pieniądze do kieszeni, ogłosili niewypłacalność. Wysokość długów hipotecznych ciężących na cegielni wynosiła 112.000 zł. Za tak „genjalne” pociągnięcia znaleźli się obaj Brokowie na ławie oskarżonych. Rozprawa sądowa ujawniła cały szereg z premedytacją przez obu oskarżonych dokonanych uchybień. — Wyrok: po pół roku więzienia dla obu. Staremu Brokowi zawieszono wykonanie kary na przeciąg 3 lat.

Dalsza seria aresztowań podpalaczy na Pomorzu

Prace specjalnej ekspedycji śledczej dała już pożądane rezultaty

Liczne pożary, takie w zastraszający sposób poczęły się mnożyć w ostatnim czasie na Pomorzu, a zwłaszcza w pow. lubawskim, spowodowały, jak już o tem donosiliśmy, powzięcie do przeprowadzenia specjalnej akcji, skierowanej przeciwko nieujawnionym podpalaczom. Akcja ta dała już dzisiaj ciekawe wyniki, nie pozabawione w niektórych wypadkach nawet cech sensacji.

UJAWNIECIE PODPALACZY WŁASNYCH STOGÓW PO 5 LATACH. ZEMSTA ZIĘCIA PODPALACZA.

Podczas dochodzeń w sprawie różnych pożarów ujawniono m. in. sprawców pożaru dwóch stogów z przed 5 laty. Okazało się, iż stogi te podpalił Antoni Czaplinski z Omula oraz syn jego Bernard z Zielkowa. Stogi te, które posiadały wartość tylko 400 złotych były ubezpieczone na sumę 4.000 złotych, którą to kwotę podpalacze stotnie otrzymali od towarzystwa ubezpieczeniowego.

Sprawa wyszła na jaw z powodu zdrady zięcia podpalacza Czaplinskiego, który w ostatnim czasie pokłócił się ze swą rodziną. Zięć Czaplinskiego, który przed 3 laty nie był wtajemniczony w zbrodniczy zamiar, podczas ratowania stogów znalazł w jednym z nich BANKĘ Z NAFTA. Czaplinski jednakże nakłonił zięcia, by sprawę tę przemilczał, na co się ów zgodził. Bankę zdradziecką zakopano w ziemi. Obecnie sprawa po 5 latach wyszła na jaw. Oba Czaplinski, ojca i syna, aresztowano i odstawiono do dyspozycji władz sądowych, które zastosowały wobec nich bezwzględny areszt śledczy.

CIEŚLA — PIROMAN PODPALAŁ, BY ZAPEWNIĆ SOBIE PRACĘ.

Dalej ujawniło śledztwo policyjne innego, również niecodziennego podpalacza.

Dnia 8 października r. b. wybuchł wyczerem pożar w zabudowaniu rolnika Mieczysława Kleszczyńskiego w Nowym Dworze (pow. Lubawa). Pożar zniszczył dach domu mieszkalnego oraz około 43 centnary zboża i inne przedmioty łącznej wartości około 3.500 zł. Dom był ubezpieczony w dwóch towarzystwach ubezpieczeniowych na łączną sumę 7.800 zł.

Bezpośrednio po pożarze podejrzenie zbrodniczego podpalenia padło na cieślę Feliksa Makowskiego z Chrośla, którego wówczas przytrzymano i odstawiono do Sądu Grodzkiego w Nowym Mieście. Po przesłuchaniu został on jednak przez sąd zwolniony.

Obecnie po wznowieniu dochodzeń w tej sprawie ujawniono jednakże nowe szczegóły, uzasadniające podejrzenie, jakie pierwotnie padło na Makowskiego. Otóż okazało się, że Makowski jest prosto zawodowym podpalaczem, uprawiającym ten niezwykle proceder, w celu, aby w ten sposób zdobyć dla siebie pracę zarobkową przy odbudowywaniu spalonych zabudowań.

Makowski jest podejrzanym o podpalenie zabudowań 5 gospodarzy w Chroślu oraz plebanji w Nowem Mieście. Makowski podpalał przeważnie budynki stare i zniszczone, które były dość wysoko ubezpieczone i które miały być odbudowane.

Makowskiego aresztowano ponownie i odstawiono do Sądu Grodzkiego w Nowem Mieście, gdzie go osadzono w areszcie śledczym.

ZA PODPALENIE 3 LATA WIEZIENIA.

Wreszcie wykryto i ukarano już podpalacza z powiatu brodnickiego, który podpalenia dokonał również z chęci zysku asekuracyjnego.

Dnia 18 czerwca r. b. około północy powstał pożar w zabudowaniu rolnika Bronisława Michalkiewicza w Zastawiu (pow. brodnicki). Pożar zniszczył dom mieszkalny wraz z oborą, przyczem spaliły się dwie krowy i inwentarz martwy. Spalone zabudowanie znajdowało się w dość lichym stanie i przedstawiało wartość około 2.500 zł. Żywy i martwy inwentarz wraz z urządzeniem domowym, przedstawiającym wartość najwyższą około 2.000 zł., był ubezpieczony na sumę 9.000 zł. Ponieważ podczas dochodzeń wstępnych nie zdołano ustalić istotnej przyczyny pożaru, sprawa przez władze sądowe została umorzona.

W toku dalszych dochodzeń jednak ujawniono nowe szczegóły, wskazujące, iż Michalkiewicz sam podpalił swoją zagrodę

w tym celu, aby uzyskać sumę ubezpieczeniową.

Początkowo Michalkiewicz zeznał, iż ogień powstał od uderzenia pioruna. Stwierdzono jednakże, iż w dniu pożaru nie było wogóle żadnej burzy. Wówczas Michalkiewicz zmienił zeznanie, podając, że pożar podłożył widocznie ktoś obcy. Na podstawie tych i innych jeszcze poszlak Mi-

chalkiewicz aresztowano i odstawiono do władz sądowych w Brodnicy. Onegdaj odbyła się w tej sprawie przed sądem Okręgowym w Brodnicy rozprawa sądowa, w wyroku której Michalkiewicz skazany został na karę 3 lat ciężkiego więzienia. Żona Michalkiewicza, którą podejrzano, iż współdziałała z mężem, dla braku dowodów winy, została uwolniona.

Zakład Przyrodoleczniczy i Wypoczynkowy Oskara Wojnowskiego i Dr. med. Z. Koellnera w Zakopanem

OTWARTY CAŁY ROK

Ziołolecznictwo, Elektroterapia, Hydroterapia, Termoterapia, Helioterapija.

Prospekt wysyła się na żądanie.

Przyjęcie tylko za uprzednim zgłoszeniem.

Górzno przeciwko wystąpieniom sen. Boraha

„My przedstawiciele obywatelstwa miasta Górzna, zebrani na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 24 listopada 1931 r., wyrażamy stanowczy protest przeciw niesłychanemu wystąpieniu senatora Boraha, przewodniczącego komisji spraw zagranicznych amerykańskiego senatu, popierającego zabórce zakusy Niemiec na Pomorze.

Ubolewamy, że w ten sposób podjęta została próba zniszczenia tradycyjnych węzłów sympatii, łączących naród polski z narodem amerykańskim, przypieczetowanych krwią naszych bohaterów Pułaskiego i Kościuszki.

Z oburzeniem odparamy ten zamach na odwieczne prawa nasze do tej ziemi rdzennie polskiej, zamieszkałej w 90 proc. przez ludność polską, w obronie której pokolenia krew swą przelały i udrękę niewoli z bohaterstwem i zaparciem się siebie przez półtora wieku znosiły i przetrwały.

Nie zgodzimy się nigdy, by o tę naszą pomorską ziemię nieczne targi prowadzono, by dusze nasze zaprzędano wrogom naszym.

Oświadczamy głośno i stanowczo, że ziemi naszej będziemy bronić z bronią w rękę do ostatniej kropli krwi i zwracamy uwagę wszystkich narodów milujących pokój i sprawiedliwość, że tego rodzaju wystąpienia jak senatora Boraha, wywołują zamęt i przyczyniają się do ogólnego niepokoju, w którym zginąć mogą wszelkie dobra duchowe i materialne ludzkości.

Magistrat:

(—) Zaleski, burmistrz; (—) Chojnacki, zast. burm., (—) Głabiszewski, czł. Mag.

Rada Miejska:

Jakubowski, przew. Rady Miejskiej; członkowie: pp. Lange, Bednarski, Ulanowski, Gajewski, Czarnecki, Bergmański, Świdziński, Kalinowski.

CHELMNO

— Z posiedzenia Rady Miejskiej. W sobotę, dnia 21 b. m. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej pod przewodnictwem zast. przew. p. Odrowskiego. Po odczytaniu przez sekr. Szoltyśka, przyjęto do wiadomości sprawozdanie z rewizji Miejskiej Kom. Kasy Oszech. W sprawie archiwariusza miejskiego przychylnie się do wniosku p. Odrowskiego i przywrócono stanowisko nieplatnego archiwariusza, ze względu na oszczędność. Na wniosek Związku Restauratorów Rada Miejska nie uchwaliła podatku komunalnego do opłat państwowych od patentów, natomiast uchwalono 12 procent podatku komunalnego do państw. podatku obrotowego i 12 procent od świadectw przemysłowych. Dalej wybrano jako członków do Komisji porozumiewawczej w sprawie podwyższenia cen za prąd elektryczny pp. radnych: Dobrzańskiego, Borzeszkowskiego i Szutkowskiego. Do Komisji weryfikacyjnej pp. radnych Lewandowskiego i Urtnowskiego. Kontrolerem żywnościowym na obwód m. Chelma ustanowiono p. Bartosińskiego. Zwią dyskusję wywołała sprawa podatku od wody na omenarzu. Ostatecznie uchwalono pobierać opłatę za wodę od cementarzy jak od zwykłych konsumentów. Poza tem uchwalono jeszcze dodatkowo wnioski w sprawie plagi żebractwa i oświetlenia ulic. Również nagły wniosek Magistratu w sprawie zrobienia sprzeciwu do Ministerstwa Przemysłu i Handlu co do niezawierzenia dużych jarmarków kramnych został poddany pod głosowanie i uzyskał jednoznaczność. Po zebraniu jawnym odbyło się tajne posiedzenie, które się skończyło o godzinie 1szej w nocy.

— Konferencja oświatowa Polskiego Białego Krzyża odbyła się we wtorek, dnia 24 listopada o godz. 17-tej. P. dr. Frankiewicz, zając konferencję, wskazał na bezinteresowną pracę nauczycielstwa, które podjęło się nauczania bezpłatnie żołnierza polskiego. Przyczyniło się ono w ten sposób do szczenia kultury, podniesienia oświaty i uświadomienia obywatelskiego u ludzi, wśród których poziom kultury i oświaty jest niezmiernie niski. Stworzono 16 oddziałów po 2 lub 3 godziny tygodniowo. Pracę swą zaoferowali bezinteresownie z gimn. żeńsk. pp. prof. J. Machnicka i prof. Ścieżyńska, z gimn. męsk. pp. prof. Michalski, ze szkoły powsz. pp. Sobierajski, Malczewska, Wiśniewski, Krużyński, Drygasowa, Czochowa, Szymińska; z Korpusu Kadetów pp.

plk. Romński, plk. Babecki, prof. Babski, kpt. Cosikowski; ze starostwa ref. ośw. p. Kochański.

— Czarna kawa P. B. K. odbyła się dnia 22 listopada (niedziela). Zgromadziła się w Hotelu Centralnym śmietanka towarzyska miasta Chelma i powiatu. Bawiono się ochoczo do późna w noc. Impreza ta z samych wstępów przyniosła przeszło 100 zł. dochodu, który będzie przeznaczony na cel oświaty żołnierza polskiego.

— Zebranie oficerów rezerwy odbyło się w sobotę w kasynie ofic. 66 p. p. przy udziale 30 członków. Zagaił i przewodniczył zebraniu przez p. mec. Szymański, poczem p. kpt. Białonski odczytał referat z zakresu wojskowości. Po niezwykle ożywionej dyskusji omówiono sprawy wojskowe.

Programu radiowe

Czwartek, dnia 3 grudnia 1931 r.

Warszawa: 11.40 Przegląd prasy kraj. Pat; 11.58 Sygnal czasu; 12.10 Urząd. kom. Państw. Inst. Met.; 12.15 Odczyt dla leśników p. t. „Czego wymaga chwila obecna od leśnika i właściciela lasu“, wygl. prof. J. Kloska; 12.35 9-ty Poranek szkolny z Filh. Warsz. zorganiz. przez Wydz. Ośw. i Kult. Magistratu m. st. Warszawy wespół z P. R. Wyk.: Ork. filh. pod dyr. J. Ozimińskiego, J. Hupertowa (msopr.), M. Trombini-Kazuro (klawesyn) i Wł. Raczkowski (akomp.). W programie muzyka włoska. Słowo wstępne wypowie p. St. Natanson; 14.50 Muzyka z płyt; 15.05 Kom. gospodarczy oraz giełda pieniężna; 15.15 Kom. LOPP; 15.20 Kom. Państw. Urz. W. F. Zw. Sport; 15.25 „Wśród książek“ — wygl. prof. H. Mościcki; 15.45 Kom. Centr. Biura Hydr. dla żeglugi i rybaków; 15.50 Program dla dzieci młodszych: a) „Listy od dzieci“, omówi p. W. Tatariewicz, b) Tr. ze Lwowa; 16.20 Franciszki (kurs średni); 16.40 Muzyka z płyt; 17.10 Odczyt ze Lwowa; 17.35 Koncert kameralny. Wywk.: Warsz. Kwartet Smyczkowy; 18.50 Rozmaitości; 19.15 Skrzynka rolnicza. Kores. bież. omówi inż. W. Tarkowski; 19.30 Muzyka z płyt — Piosenki Moniek Jewrelewsów; 19.45 Pras. Dziennik Radiowy; 20.00 P. W. Woytowicz-Grabińska wygl. feljeton p. t. „Tajemnica uśmiechu“; 20.15 Muzyka lekka. Wyw.: Ork. P. R. Narocz-Nowicki (tenor); 21.25

Podgórz

— Podziękowanie. Komitet parafjalny w Podgórzu składa niniejszem p. inż. Murzyńskiemu z Torunia serdeczne podziękowanie za ofiarowane na rzecz bezrobotnych 12 mtr. kwadr. drzewa.

— Pomoc bezrobotnym. W ub. tygodniu otrzymali bezrobotni z rodziną po 4—5 centnarów węgla. W bieżącym tygodniu przystąpił Komitet do rozdziału zebranych produktów żywnościowych. W tym też celu podzielono bezrobotnych na trzy kategorie: 1) bezrobotnych z rodziną, 2) bezrobotnych, którzy w niedługim czasie otrzymywać będą zasiłek z funduszu bezrobocia, 3) tych, którzy obecnie pobierają zasiłek. Produkty rozdzielane są od dziś wtorku.

Giełdy

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 1 XII 1931 r.

Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
WALUTY.		
Dolary St. Zjedn.	8 90 ¹ / ₂	8 86 ¹ / ₂
DEWIZY.		
Belgia	124,26	123,64
Białogrod	—	—
Bukareszt	—	—
Wiedeń	174,08	173,22
Holandja	359,90	358,10
Kopenhaga	—	—
London	29 8	28,92
Nowy York	8,941	8,901
Nowy York telegr.	8,948	8,908
Paryż	35 00	34,82
Praga	26,48	26,36
Stokholm	—	—
Wiedeń	173,77	172,91
Włochy	—	—
Helsingfors	—	—
Berlin (w obrotach nieofic.)	211,25	—

Notowania ziemioplodów w Poznaniu

Dostawa bieżąca, partet Poznań, handel hurtowy

za 100 kg. z dn. 1 XII 1931 r.	
żyto nowe suche	—
Pszonica	—
Jęczmień	27,00—28,50
„ wycz. przemiał.	22,00—23,00
Owies pastewny	24,25—24,75
Mąka żytnia	—
„ „ 65%	39,75—40,75
„ „ pszena 65%	37,50—39,50
Otręby żytnie	17,75—18,25
„ pszenne	16,25—17,25
Rzepak	34,00—35,00
Wwka	—
Peluszka	—
Ziemiaki jadalne	—
Groch Wiktorja	25,00—29,00
Słoma żytnia luźna	—
„ prasowaca	—
Gorzycyca	—

Poznańska giełda bydłca.

z dnia 30. XI. 1931 r.

WOLY.	zł.
a) pełno-mięsiste wytucz. nie oprzeg.	70—80
b) mięsiste tuczono młode do 3 lat	58—68
c) mięsiste tuczono starsze	44—52
d) mięsiste miernie odżywione	36—42

BUHAJE.	
a) wytuczono pełno-mięsiste	60—65
b) tuczono mięsiste	52—58
c) nie tuczono, dobrze odżyw. starsze	44—50
d) miernie odżywione	32—40

KROWY.	
a) wytuczono, pełno mięsiste	70—80
b) tuczono mięsiste	50—66
c) nie tuczono, dobrze odżywione	40—50
d) miernie odżywione	28—34

JĄLOWICE.	
a) wytuczono, pełno mięsiste	70—80
b) wytuczono starsze	60—68
c) nie wytuczono, dobrze odżywione	42—50
d) miernie odżywione	36—42

MŁODZIEŻ.	
a) dobrze odżywione	40—44
b) miernie odżywione	32—38

CIELETA.	
a) najprzedniejsze wytuczono	72—80
b) tuczono	62—70
c) dobrze odżywione	52—60
d) miernie odżywione	40—50

OWCE.	
a) wytuczono, pełno mięsiste jagnięta i młodsze skopy	70—80
b) wytuczono starsze skopy i macioriki	56—66
c) dobrze odżywione	—
d) miernie odżywione	—

SWINIE	
a) pełno mięsiste tuczniaki od 120-150 kg. żywej wagi	100—106
b) pełno mięsiste 100 do 120 kg.	92—98
c) mięsiste 80 do 100 kg.	84—90
d) mięsiste ponad 80	76—82
e) maciorzy i późne kastraty	80—88
f) Świnie bekonowe	78—82
g) Prosięta za parę	—

Przebieg targu bardzo spokojny.

Sluchowisko p. t. „Potega dziecka“ — O. SHERMAN'a w radjof. p. J. Karbowskiego; 22.10 Dod. do Dz. Radj.; 22.15 Urząd. kom. Państw. Inst. Met. i kom. policyjny; 22.20 Wiadomości sportowe; 22.30 Muzyka tan. z danc. „Adria“ w wyk. ork. A. Golda i J. Petersburskiego.

DZWIĘKOWE KINO
SWIATOWID
Dzisiaj ostatni raz!

Najczarowniejszy
dźwiękowiec świata
„**Triumf Walca**“
(gdy śmieje się i płacze Wiedeń)
wielka symfonia miłości osnuta na tle bujnego życia Jana Straussa.
Najpiękniejsze walczki świata! Bonata wystawał
w rol. główn. HANS STÖWE, ITA RINA i C. ROMER.

TODUŃ DZWIĘKOWE KINO
PALACE
Dzisiaj i dni następne!

Najwspanialsze arcydzieło humoru i wesołości
„**Buster na froncie**“
parodia filmu „Na zachodzie bez zmian“
w roli tytuł. fenomenalny **Buster Keaton**. Ponadto nadprogram

**Towarzystwo
Handlowe**

„CENTROHURT“

Sp. z o. o.

GDYNIA
Szosa Gdańska Tel. 1029 i 1001

2563

DZIAŁ I.
Wielkie materiały budowlane jak:

**Cement, Wapno, Smoła, Papeł,
Lepnik, Żelazo, Gwoździe,
Gips, Glazurę - terakotę,**

DZIAŁ II.

Węgiel — Koks
wagonowo i ze składów
z dostawą do domu

**Owies, Otreby, Srót,
Grysik, Sieczkę, Słomę.**

Ceny bezwzględnie konkurencyjne oraz dogodne warunki płatności.

Własny Oddział w KACKU MAŁYM obok dworca.

LICYTACJA PRZYMUSOWA

Dnia 3 grudnia o 9,30 sprzedaje w Turznie przymusomem przetargiem za gotówkę: 17 krów. Zbiórka przy Bazaraku; o 11 w Gosikowie u Litkowskiego; Szesia, Michalskiego; konie, pszenicę, żyto, gęsi, dryle, radioaparat, rower, kosiarzki; o 14 w Grębocinie u Nowickich: 2 worki maki. 2779

(-) Bartkowiak, komornik sądowy Rabińska 10.

PRZETARG PRZYMUSOWY

Dnia 3 grudnia b. r. o godz. 9 rano sprzedawca będzie najwięcej dającym za gotówkę; większą ilość parcji obwija i urządzenie sklepowe. Zbiórka licytantów u mnie w biurze.

(-) Chrzanowski, komornik sądowy Toruń Żeglarska 27

Podajemy do łaskawej wiadomości,
iż w dniu 1 grudnia **otworzyliśmy**
w **Bydgoszczy**
przy Rybim Rynku (ul. Grodzka)

Oddział zastawniczy
(Lombard)

Komunalna Kasa Oszczędności
miasta Bydgoszczy.

PRZETARG NA DZIERŻAWĘ

Biuro Administracji Nieruchomości Sk. P. przy Kom. Gen. R. P. w Gdańsku, Neugarten 27, ogłasza przetarg na dzierżawę obiektu przy ul. Broschkiischerweg 34. Oferty na dzierżawę w zalakowanych kopertach, zaopatrzone napisem: „Oferta na dzierżawę“, należy składać do godz. 12 w poł. do dnia 15 grudnia r. b. w Kom. Gen. R. P., Gdańsk, Neugarten 27, pokój 23

PRZETARG

na odstąpienie jednorazowego zbioru na piu
**wikliny przydatnej na cele
koszykarskiwa**

z państwowych kęp wiklinowych nad Wisłą odbędzie się w Dyrekcji Dróg Wodnych Toruń, dnia 8 stycznia 1932. Szczegóły ogłoszone zostaną w najbliższym numerze Pomorskiego Dziennika Wojewódzkiego.

PRZETARG

Dyrekcja Kolei Państwowych w Gdańsku zwraca uwagę na ogłoszony w Monitorze Polskim Nr. 275 z dnia 28 listopada r. b. przetarg publiczny wyznaczony na dzień 10 grudnia r. b. na dostawę tuczni i żwiru sianego lub ręcznego.

GRUDZIAŹ

PRZETARG PRZYMUSOWY

W czwartek, dnia 3 grudnia br. o godz. 10-tej sprzedawca będzie w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dającym w Radzynie: 2 pianina, 2 krowy i byczka. Zbiórka reflektantów przed hotelem; o godz. 13-tej w Szczuplinkach u p. Kindla; powózka. W piątek, dnia 4 bm. sprzedawca będzie o godz. 9,30 we Wiewiórkach u p. Burdy: 3 raby, 9 prosiaków, około 20 ctr. pszenicy i 35 ctr. żyta w słomie, plug i maszynę do prania; o godz. 13-tej w Turznicach u p. Sobolewskiego: 2 raby i cielaka.

(-) T. Maćkowiak, komornik sądowy w Grudziądzu

PRZETARG PRZYMUSOWY

W czwartek, dnia 3 grudnia b. r. o godzinie 10-tej sprzedawca będzie za gotówkę więcej dającym w Grudziądzu przy ulicy Podgórznej 4: fortepian, 5 mtr. chodnika, stolik owalny, pulpit biurowy, lampę na biurko zegar ścienny i 3 obrazy.

(-) Dobrzański, komornik sądowy w Grudziądzu.

Po myśli art. 76 ustęp 4 Ustawy o Spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. Nr. 111 poz. 733 ogłaszamy rozwiązanie spółdzielni „Sokolnia“ Spółdzielnia Budowlana z o. o. w Grudziądzu, wzywając równocześnie wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń.

„SOKOLNIA“

spółdzielnia budowlana z o. o. w Grudziądzu
w likwidacji:
Alojzy Kamrowski, Federski Florjan, Alfons Szumski.

OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta Wąbrzeźna (Pomorze)
ogłasza

KONKURS

na posadę
Kierownika Elektrowni Miejskiej
(technika lub mistrza elektr.) z długoletnią praktyką.

Od kandydatów wymaga się:

1. nieprzekroczony 45 rok życia,
2. życiorys własnoręcznie pisany,
3. świadectwo obywatelstwa polskiego,
4. świadectwa z dotychczasowej praktyki i wykształcenia fachowego,
5. znajomość techniczna i administracyjna wchodząca w zakres obowiązków kierownika Elektrowni, a szczególnie nadzór i obsługa urządzeń wysokiego napięcia i przetworni na prąd stały wzgl. trójfazowy.

Wynagrodzenie według umowy.
Oferty składać należy do Magistratu do dnia 15 grudnia 1931 r.

Magistrat

(-) Schwarz, burmistrz.

2784

Hotel „Królewski Dwór“

Grudziądz, Rynek 3-4

Codziennie gościnne kilkadniowe występy

**Śpiewaczki operowej
Olgi Sikorskiej - Grodzińskiej**

Bogaty repertuar klasyczny. — Pieśni ludowe i nowoczesne.

KONCERT ARTYSTYCZNY
Poznańskiego Zespołu Artystyczn. pod batwą p. Florjana Ponieckiego.

Dancing 361 **Dancing**
Kuchnia polsko - francuska. — W śmienite śniadania

W roku 1902 wynalazłem przeciw:
**astmie, gruźlicy i suchotom
POWIDŁA ZIOŁOWE**

Wynalezienie przeze mnie powidła ziołowe, są jedynym środkiem, którym można zapobiec tym chorobom i stosowane są przeciw: zapaleniu płuc i oskrzeli, astmie rodzinnej, różnego rodzaju astmie z własnych zaziębień, kaszlu, kołuszu i t. p. chorobami. 3000 listów dziękczynnych otrzymanych z Polski i zagranicą od wyliczonych moimi powidłami ziołowymi, które są do przejrzenia, świadczą o ich skuteczności.

2652 **Stanisław Sliwański**
Wynalazca Powidła Ziołowych.

Wysyła za zaliczeniem i pocztą tylko:

Wytwórnia Powidła Ziołowych Stanisława Sliwańskiego Łódź, Brzezińska 33.

„MIMOZA“

pierwszorzędny **gabinet kosmetyki paryskiej**. Stosowanie systematycznych zabiegów usuwających braki najbardziej znanej cery. **Manicure** wykonuje **rutynowa manicurzystka**. Długotrwale przyciemnianie brwi, rzęs i **wąsów**. Przyjęcia dla Panów codziennie od 5—6 po poł. Bezpłatna fachowa rada. Ceny przystępne.

Toruń, Szeroka 37,
II. piętro.

Pianina
znanej jakości poleca na dogodnych warunkach spłaty

O. Majewski
fabr. pianin 2578
Bydgoszcz, ul. Dworcowa 7
Tel. 1892. Oferty na żądanie

Kurs tańców

dla **młodzieży rozpocznie** się 3 grudnia po południu od godz. 5 do 7.
Dla starszych 11 grudnia.
Szkoła tańców WERNY
Żeglarska 10 I p. 2724

Okazja!

Sprzedaje okazjnie:
Maszynę do pisania, pianino krzyżowe, warsztat stolarski, aparat do szwajcowania, biblioteka orzechowa. Obuwie męskie, damskie i dziecięce. Wirówki do mleka, kanapy, szafy orzechowe, sosnowe, łóżka mebl. i żelazne, rowery damskie i męskie, maszyny do szycia, płaszcze zimowe i wiele innych przedmiotów. 1318

Sklep Okazjny
Grudziądz 2232
ul. Narutowicza nr. 22

MASZYNA

do pisania
„ROYAL“
z podłużonym walkiem prawie nowa, tanio sprzedam.
Zgłoszenia „Par“ Toruń Szeroka 46.

Koniki

gwiazdkowe na zamówienie i do reparaacji przyjmuje **Józef Dembański** Toruń, św. Ducha 5. 2782

TRYKOTY

bo nadchodzi ostra zima. Również reperujemy wszelkie trykoty w jedynej **Pracowni Trykotów** Toruń, Kopernika 26.

GWIAZDORKI
aniolki,
gwiazdki itd.
do ozdoby pierników i podarków gwiazdkow. poleca tanio i w wielkim wyborze
Władysław Kotarski
Grudziądz, Pańska 19.
Tam do nabycia piękny stroj choinkowy. 2661

Futra

najsolidniej, najmodniej oraz najtaniej wykonuje **popularyzarny w Bydgoszczy fachowiec** Stanisław Rudak, Bydgoszcz, Dworcowa nr. 70. 603

Łożyska kulkowe

Neumann i Knitter
Bydgoszcz — Stary Rynek
Tel. 141 2088

WIRÓWKI „MILENA“
Najniższe ceny, najdogodniejsze warunki spłaty.
W własnym interesie należy przed zakupem wirówki zapytać od nas oferty. Wirówki kupuje się u nas nadzwyczaj korzystnie, o czym się można przez zapytanie o ceny, przekonać.
BRACIA RAMME
Bydgoszcz, ul. Św. Trójcy 14 b.
Telefon 79. 1967

Rządca

kamienicy n eżonaty z kauscją 10.000 zł. poszukiwani. Oferty „Zaraz“ Par Toruń. 2780

Całkowita

wyprzedaż likwidacyjna. Sprzedaż niżej ceny kosztu. Toruń, Szewska 26, Cholewo, skład zabawek.

Elegancki

salon mahoniowy, jadalnia, sypialnia jak nowe sprzedam **F-ma Araczewski**. Chelmińska przy Rynku. 2783

Zgubiona

książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Starogard nr. 47/L. na nazwisko **Kollat Feliks** unieważniam

Dobra okazja!

Zamienię swoje 34 morgowe gospodarstwo, budynki maszynowe w tym 6 móg ogrodów na większą działkę dobrej buraczanej ziemi 120—150 móg, z dobrym inwentarzem z małą dopłatą. Gospodarstwo moje jest we wsi parafialnej przy koleji, 11 klm. od miasta Torunia. Wszelkie dogodności w miejscu. Z powodu spraw rodzinnych. Oferty proszę składać do Dnia Pomorskiego pod nr. 2781.

TANIO!

Staniczki Koszuliścienci
Biustonosze
Paski podwiązkiowe różnego rodzaju
B. Wilamowski
Toruń
28 ul. Żeglarska 28

OBIADY

domowe smaczne
Proszka 10, I. p.

REPERTUAR TEATRU TORUNSKIEGO

W środę, dnia 2. XII. o godz. 20-tej
„Aureliu nie rób tego“.
Komedia w 3 aktach Iadeusza Łopalewskiego

W czwartek dn. 3. XII. o godz. 20-tej
„X - 33“
(Matrikula 33)
Sztuka w 3 aktach (10 obrazach) A. Madisa i R. Boucarda.

W piątek dnia 4. XII. o godz. 20-tej
„Aureliu nie rób tego“
Komedia w 3 aktach Iadeusza Łopalewskiego

W sobotę, 5. XII. br. o godz. 16-tej
Przedstawienie dla dzieci po cenach najniższych
Czerwon i Kapurek i Zab i Krol
Bajki Or-Ota.

W sobotę, 5. XII. br. o godz. 20-tej
„Aureliu nie rób tego“
Komedia w 3 aktach Iadeusza Łopalewskiego

Zanim 2775

kupisz nowe, zajdź do „Okazjopolu“ obejrzeć używane jadalnie spyalnie, pojedyncze meble jak łóżka, stoły, szafy, lustra, rowery, maszyny do szycia, patefony, siódła oficcerskie przepisowe, elektroluxy do odkurzenia, futra męskie i damskie jak nowe, płaszcze, ubrania, obuwie, powózka parokonna, sortownicze do kaszy, teodolit uniwersalny, opalograf oraz wszelkie używane rzeczy za bezcen.
„Okazjopol“
Grudziądz, Plac 23 Stycznia 14 w podwórzu.

Używane płaszcze

damskie zimowe kurtkę futrzaną oraz **dużo** **okazjowo** sprzedam korzystnie Toruń, Szeroka 37, II p. m. 5. 2629

Selegramy

Z ostatniej chwili

Dodatkowi świadkowie

zeczawać będą w procesie Centrolewu

Przebieg 32 dnia rozprawy

(o) Warszawa, 2. 12. (tel. wł.) W procesie Centrolewu jako pierwszy zeznawał wczoraj prof. Kulczycki, członek Rady Naczelnej N. P. R. O kongresie Centrolewu mówi, że po takiej manifestacji, jaką był kongres krakowski, rząd powinien był ustąpić, albo też dokonać zamachu stanu na Konstytucję. Na pytania adwokatów i prokuratora świadek stwierdza, że uważa za wykluczone, aby Popiel przygotowywał zamach oraz że Centrolew był organizacją, potrzebną do wyborów.

Adw. Honigwill prosi o dodatkowe zeznanie świadka Grosfelda z Przemyśla, celem przesłuchania, jaki cel miała manifestacja w dniu 14 września. Sąd postanowił przychylić się do wniosku obrony.

Następnie zeznają świadkowie: Jerzy Michałowicz, sekretarz Zw. Stow. Wojsk., oraz wicemarszałek Sejmu Jan Dębski. Ostatni stwierdza, że był posem w 3 sejmach i brał czynny udział w życiu organizacyjnym partii. Świadek charakteryzuje działalność Piasta, który zdaniem jego ustosunkowywał się pozytywnie do zmiany konstytucji. Świadek wyraża przekonanie, że i dzisiaj jest możliwy kompromis w tej sprawie. Stronnictwa środka muszą działać z prawicą i lewicą. Piast nie miał zdecydowanej linii. Przywódcy Piasta byli krytycznie usposobieni do Centrolewu.

Świadek red. Franc. Kwieciński, prezes oddz. N. P. R. na terenie Kongresówki zeznaje o manifestacji wrześniowej i o kongresie krakowskim.

Po przerwie prok. Grabowski wnosi o przesłuchanie nowych świadków, mianowicie szefa biura sejmowego Dziadosza w związku ze sprawą Haackera, przy której chodzi o stwierdzenie, że Haecker był istotnie informatorem Dziadosza, oraz świadka Fuchsa celem dokładnego ustalenia przebiegu zajść na stokach Cytadeli, i wreszcie b. strażnika straży marszałkowskiej Stawickiego, celem przesłuchania na okoliczności pobytu oficerów w gmachu Sejmu.

Zawa obrońców domaga się wezwania jako dodatkowych świadków członków komisji sejmowej z r. 1929 Czetwertyńskiego, prezesa komisji, Dąbrowskiego, referenta tej komisji, Tadeusza Rygięra i b. szefa kancelarii sejmowej Pomorskiego, oraz wezwania Haackera, celem konfrontacji z Dziadoszem.

Pomiędzy prok. Grabowskim a adwokatem wywiązuje się dłuższy dialog. Wreszcie sąd postanawia wezwać jako dodatkowych świadków Dziadosza, Haackera, Fuchsa, Kwapińskiego i Arciszewskiego.

Dalej zeznają b. prezes Sądu Najwyższego Aleks. Mogilnicki oraz Wład. Seyda.

W związku z zeznaniami Mogilnickiego, które zawierają rzekomo szereg nieścisłości, b. min. spraw. Car wystosował do sądu list, w którym prostuje część zeznań Mogilnickiego. B. min. Car zaznacza, że zeznania te podyktowane są niechęcią do niego w związku z usunięciem go ze stanowiska prezesa Sądu Najwyższego.

Następny świadek Stan. Thugutt, publicysta,

redaktor „Tygodnia”, zwolniony od przysięgi, stwierdza, że w łonie Centrolewu nie istniały nastroje rewolucyjne. Świadek rysuje dalej historię stosunków politycznych od r. 1926. Charakteryzując postać i działalność Bagińskiego oświadcza, że poseł, któryby nawoływał chłopów do nieplacenia podatków, byłby wydalony ze stronnictwa. Świadek odpowiada w końcu na szereg pytań obrońców oraz oskarżonych Pragiera, Liebermanna i Kiernika.

Projekt podziału administracyjnego państwa

Pięć tom materiałów administracyjnych

Komisja do usprawnienia administracji publicznej przy prezese Rady Ministrów wydała w ostatnich dniach V-ty tom swoich „Materiałów”, w którym opublikowała wnioski w sprawach podziału administracyjnego państwa. Tom ten składa się z dwóch obszernych części, z których pierwsza zawiera ogólne zasady reformy podziału administracyjnego na gminy i powiaty, druga zaś obejmuje projekt podziału administracyjnego państwa na województwa, skreślony przez przewodniczącego komisji dr. Maurycego Jaroszyńskiego, zawiera wyczerpujące informacje o przebiegu i metodzie prac komisji nad powyższymi wnioskami.

Jak wiadomo, komisja dla usprawnienia administracji publicznej jest organem dorad-

czym przy osobie prezesa Rady Ministrów. — Wnioski jej, obecnie opublikowane, zostały już przed paru tygodniami przedłożone p. premjelowi Prystorowi. Są one owocem pracy sekcji do spraw podziału administracyjnego państwa, prowadzonej od grudnia 1928 i opartej na licznych referatach oraz ankiecie, rozsyłanej ludziom nauki, przedstawicielom administracji rządowej i samorządowej, organizacjom i reprezentantom życia gospodarczego, wreszcie poszczególnym osobom, interesującym się kwestiami reformy i usprawnienia administracji publicznej.

Książkę można nabyć w dziale handlowym „Monitora Polskiego”, Miodowa 22, w cenie zł. 3,50.

Zaognienie czerwono-żółtej walki w Niemczech

Sensacyjne rewelacje komunistyczne

Organ komunistów niemieckich „Sächsische Arbeiter Zeitung” zamieszcza artykuł wstępny, podający sensacyjne szczegóły o zbiorach narodowych-socjalistów w Lipsku.

Według tych informacyj Lipsk posiada 2 brygady oddziałów szturmowych, którymi dowodzą Goeckel i dr. Trommler, posiadający dokładne plany działania, na wypadek zamachu stanu. W razie mobilizacji instrukcją przewiduje m. in. natychmiastową rekwizycję 60 samochodów ciężarowych w celu przyspieszenia akcji czynnej. W przeciągu 4 godzin

zorganizowane mogą być oddziały w sile do 3500 ludzi. Hitlerowcy lipscy przewiezieni mają być natychmiast do Hamburga, natomiast oddziały hamburskie do Berlina, a berlińskie do Lipska. Broń przemycana jest w dużych ilościach głównie z Belgii.

W posiadaniu lipskich oddziałów szturmowych stronnictwa narodowo-socjalistycznego, jak stwierdza dziennik — znajdowały się na 15 ciężkich karabinów maszynowych, 3—4 miotacze min, większa ilość karabinów i znaczne zapasy amunicji.

Wilno remisuje z Łotwą w boksie

Wilno, 2. 12. (PAT). We wtorek wieczorem w sali ośrodka wychowania fizycznego w Wilnie odbył się mecz bokserski między państwową reprezentacją Łotwy a okręgową reprezentacją Wilna. Wynik spotkania 7:7.

Piekło młodzieży w Niemczech

Prokurator Rzeszy wytoczył proces przeciwko dyrektorowi oraz 13 nauczycielom szkolna dobroczynnego dla młodzieży w Waldhofie w regencji poczdamskiej. Personel nauczycielski tego zakładu oskarżony jest o bicie wychowanków do krwi i ciężkich obrażeń, dalej o stałe działanie na szkodę zdrowia wychowanków przy równoczesnym nadużywaniu sta nowiska służbowego i zaniedbywaniu obowiązków zawodowych. Katowanie dzieci odbywało się przy użyciu broni i niebezpiecznych narzędzi, co zagrażało życiu młodzieży. Stwierdzono pozbawienie życia zwałczenia nieletnich. Jedynie dzięki stosowaniu terroru udało się dotychczas nauczycielom zakładu zapobiec rozpowszechnianiu wiadomości o tych nadużyciach przez wychowanków zakładu.

Powódź we Włoszech

Rzym, 2. 12. (PAT). W okolicy Peskary powódź przybrała zastraszające rozmiary. Miłcja faszystowska prowadzi energiczną akcję ratunkową. Szkody materialne są znaczne.

Zamknięcie granic Rzeszy dla polskich robotników sezonowych w 1932 r.

Już od szeregu lat prowadzą pewne koła niemieckie gwałtowną kampanię przeciwko sprowadzaniu przez właścicieli ziemskich Niemców polskich robotników sezonowych. Akcja ta została w ostatnim czasie uwieczniona pomyslnymi wynikami, osądzając m. i. wydanie przez rząd Rzeszy rozporządzenia o niesprowadzaniu robotników sezonowych z Polski na r. 1932.

W ciekawym komentarze zaopatruje to zarządzenie rządu niemieckiego nacjonalistyczny „Der Jungdeutsche”, zwracając uwagę na zaszła w ostatnim czasie ewolucję pojęć w odniesieniu do zagadnienia, czy robotnik rolny niemiecki może zastąpić z powodzeniem robotnika polskiego.

„Robotnik polski — czytamy — był tańszy, niż niemiecki, stawał mniejsze wymagania w odniesieniu do sprawy mieszka-

nia i wyżywienia...”

„Jest rzeczą podszczałą — kończy „Der Jungdeutsche” — że nareszcie rząd Rzeszy poczynił ostateczne decyzje w kierunku całkowitego zamknięcia granic i że w ten sposób skończył się ten tak smutny okres polskiego robotnika sezonowego.”

Inne zdanie o tej sprawie wypowiada (również nacjonalistyczny) dziennik berliński „Deutsche Allgemeine Zeitung”, w którym wystąpiono w obronie właścicieli ziemskich, sprowadzających polskiego robotnika. Autor stwierdza, że mieszkaniec miasta najzupełniej się nie nadaje do pracy rolnej, że nie wykazywał chęci do wykonywania kardynalnych prac rolnych i że stanowił materiał, wielce podatny pod agitację wywrotową. Autor jest wreszcie zdania, że sprawa bezrobotnych niemieckich wyglądałaby zupełnie inaczej, gdyby tych

bezrobotnych skierowano na majątki państwowe.

Jak widzimy, stanowiska na przedstawione zagadnienie polskiego robotnika sezonowego w Niemczech wykazują dużą rozpiętość w samym obozie nacjonalistów niemieckich

Nie wchodząc w meritum zagadnienia, które dla nas Polaków posiada szereg stronbolesnych przy pewnych walorach pozytywnych, zwracamy tu tylko uwagę na systematyczność i skuteczność akcji niemieckiej, która poprzez niezamordowaną propagandę doszła do rezultatów przez siebie oczekiwanych a wyrażonych ostatnio w formie wydanego przez władze niemieckie zakazu przekraczania granicy dla wykonywania pracy na roli przez polskiego robotnika sezonowego.

Ćwiczenia hitlerowców, jak twierdzi pismo, odbywać się mają z wiedzą Reichswehry na placu wojskowym w Lindenthal, koło Lipska.

Rewelacje lipskiego dziennika komunistycznego o silnych zbiorach wśród hitlerowskich oddziałów szturmowych w Lipsku, wywołały wielkie wrażenie.

Nacjonalistyczna „Leipziger Neueste Nachrichten” stara się zbagatelizować całą sprawę, ogłaszając mało przekonujące dementi stronnictwa narodowo-socjalistycznego oraz dowództwa Reichswehry. Komuniści z całą stanowczością podtrzymują swoje twierdzenia i żądają kategorycznie przeprowadzenia śledztwa. W razie potrzeby służą materiałami dowodowymi.

Zwrócić trzeba jeszcze uwagę, że nacjonalistyczna młodzież akademicka Lipska urządziła wielką demonstrację publiczną, podczas której naddr. Dr. Bohmen-Staedt wygłosił referat polityczny: „PRZEZ DYKTATURĘ DO WOLNOŚCI”. Mówca scharakteryzował w duchu nacjonalistycznym teraźniejsze nastroje młodzieży, na której ciele stanąć muszą wodzowie o nieskazitelnej ideologii narodowej. Przez 12 lat — mówił Bohmen-Staedt — wszechnicie niemieckie są areną poligynii antynarodowych — etnicznych i — religijnych. Od 12 lat powtarza się stale niedorzeczności o zbrataniu narodów. Mowy być nie może o porozumieniu z Francją i Anglią. Życiem narodu rządzi tylko siła. Przygotowani jesteśmy do dyktatury. Obowiązkiem młodzieży akademickiej jest przyłączyć się do walki czynnej w stronnictwach prawicowo-opozycyjnych. Objętnie kto dokona zamachu stanu — Hitler czy Hugenberg, tak czy inaczej obydwa kroczą będą w jednym szeregu.

Przemówienie wywołało wśród obecnych spontaniczny odruch na cześć „III Rzeszy”.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,35 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersze mm na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądownym śledzeniu należności rabat upadu. Dla wszelkich spraw
spornych właściwe są Sady w Toruniu. Ze terminowy druk przepisane
miejsca ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Bzdowska 37
Rea. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobrostowski Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawę W. M. Gdańska Wł. Cieszyński,
Gdańsk, Stadtgraben 6
Redaktor odpowiada. na Gdynie Henryk Tetziński, Gdynia, Grabówek
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Józef Dąbrowski
Inowrocław ul. Poznańska 65
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stancob, Groblewa 6
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwa: „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Morska”,
„Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”,
„Dzień Kutowski”
Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarni Rotacyjnej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi

w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3 — zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,56 zł
po 4 opaski . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7 — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
PRENUMERATA „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł
miesięcznie 3,09 zł